

Tyto příběhy nejsou fikce

veškeré případné podobnosti se skutečností
nejsou náhodné

citace jsou pečlivě opsány z archivních materiálů

a autor ze ně nese plnou odpovědnost.

Stanovy Českomoravského fotbalového svazu

Článek 1

Českomoravský fotbalový svaz je občanským sdružením vytvořeným na spolkových zásadách, nezávislý na politických stranách a hnutích. Je organizátorem a představitelem fotbalu v České republice

Článek 2

Posláním ČMFS je pečovat o komplexní rozvoj fotbalu v České republice a vytvářet pro něj na všech stupních všestranné a rovnoprávné podmínky.

Článek 6

Nejvyšším orgánem ČMFS je valná hromada

Článek 7

Funkční období výkonného výboru je 4 roky. Výkonný výbor plní úkoly uložené mu valnou hromadou a naplňuje poslání ČMFS. Rozhoduje ve všech záležitostech, které nejsou stanovami svěřeny do výlučné pravomoci valné hromady. Výkonný výbor ČMFS vykonává právní subjektivitu ČMFS.

Usnesení výkonného výboru O rozsahu pravomocí statutárních zástupců ČMFS

V případě rozhodnutí ve věci, která zavazuje ČMFS za hranici stanovenou jednotlivým funkcionářům jejich mandátem nebo pracovní smlouvou, si musí vždy vyžádat stanovisko výkonného výboru.

Mimo schválený rozpočet mohou zavazovat ČMFS či zatěžovat nemovitý majetek ČMFS jen v případě, že si vyžádají stanovisko a souhlas výkonného výboru ČMFS.

O všech zásadních rozhodnutích přijatých v rámci svých pravomocí jsou povinni dodatečně informovat na nejbližším zasedání výkonného výboru ČMFS.

Obsah

Předmluva aneb Komično není v pitvoření, nýbrž v moudrosti

Jak se střetly filozofie aneb Co by za Frantu nešlo

Volby 2001 aneb Jak Mirek cestoval a auto couvalo

Teze aneb Jak nám požehnal Právo

O moravské otázce aneb Češi jsou fajn a Karel starší ze Žerotína se mylil

O samostatné lize aneb Jak liga zůstala téměř sama

Události, které (ne)otřásly svazem :

Jak jsme volili Klekí Petru aneb Co způsobil Václav Faltus

Stavěli jsme národní stadion aneb Jak neznámá firma ke štěstí přišla

Kam zmizela naše práva televizní aneb Tak dlouho jsme se ptali, až jsme se nic nedozvěděli

Aféra aneb Hod' kamenem, kdo jsi bez viny

Jak jsme s Frantou kalili ocel aneb O dopisu mezi kapitolami

STES aneb Jak dcera začala řídit matku

Otcové filozofie „ kolektivní nezodpovědnosti“

Pan Vlastimil Košťál aneb Frontman útočí

Pan Jaroslav Vacek aneb Deset chvatů ministra financí

O vůdci, který nevedl

Pan JUDr. Jan Obst aneb Čtrnáct zastavení křížové cesty na horu fotbalovou

Závěr aneb Ve jménu filozofie připraveni jsme padnout

Doslov aneb Lidé bděte

Předmluva

aneb

Komično není v pitvoření, nýbrž v moudrosti (Miroslav Horníček)

Vážení fotbaloví přátelé,

jako kluk pocházející z malé vesnice jsem měl odmalička úctu k veličinám. Nezkoumal jsem je, prostě byly velké. Tím, jak byly vysoko, tím, co mohly, tím, jak byly vidět. Například soudruh Gottwald a Zápotocký jsou nesmazatelně zapsáni v dějinách naší rodiny. Můj děd i otec díky nim a podobným soudruhům přišli v mžiku o všechnen majetek a práci po desetiletí zvelebovanou v kulackém rodu.

Dílem osudu a sportovního štěstí jsem i já očichal tu vůni vrcholu, byť jen fotbalového. Těch dvacet let ve vrcholné klubové funkci a dvanáct let strávených ve vrcholném orgánu českého fotbalu se nedá zapomenout. Ač několikrát vyzván, abych přispěl do fotbalové beletrie, vždy jsem těmto svodům odolal. Navíc nedostatek času a stále nové starosti, které ve fotbalu nikdy nekončí, chuť psát úplně potlačily.

Ta krásná fotbalová léta strávená s pány Kockem, Jírou, Chvalovským či Obstem, která přinesla tolik neskutečných příběhů, zážitků a historek, mě však obrovsky obohatila a také poučila. Veličiny, až na výjimky, byly stále menší a menší, až jsem pochopil, že jsou to úplně normální lidé, kteří chybují a dopouští se jednání, které se k veličinám nehodí. Možná se jednou k pamětem dostanu a Šeherezádiných tisíc a jeden příběh budou mít svého fotbalového následovníka.

Zkušenosti z posledního období a zejména konání a myšlení některých osob hrajících si na spasitele mě však přivedly k jiné myšlence. Čím větší obměna funkcionářských kádrů je ve fotbale, čím méně kontroly svaz vykonává, tím bezostyšněji jsou někteří schopni používat dezinformace, ohlupování a individuální prvky řízení k výhodám vedoucím až ke snaze totálně ovládat tuto zájmovou skupinu. Předvolební výkřiky kandidátů *Pryč s komorami!*, *Noví lidé na hrad!* nebo *My jsme ti čistí!* mě tedy dovedly zpět k myšlence psát. Po tom všem, co jsem prožil, jsou vzpomínky tím posledním, co mohu hnutí přinést. Vždyť je téměř rozhodnuto a ve vítězném týmu se se mnou nepočítá. Vědom si článku 2 Stanov, který říká: *Posláním ČMFS je pečovat o komplexní rozvoj fotbalu a vytvářet pro všechny rovnocenné podmínky* jsem se pokusil věrohodně popsat to, co jsem prožil. Moje vyprávění je snahou o podání informací z dění v českém fotbalu a o vývoji myšlení v rozhodujícím orgánu svazu, ve kterém jsem měl tu čest téměř patnáct let působit. A to je důvod, proč jsem sedl za pracovní stůl a sáhl po spoustě archivních dokladů, které ukazují, kdo je kdo a jaké praktiky používal.

Mezi ty nejzákladnější pak patří zodpovědná týmová práce, maximální informovanost a rovnoprávné podmínky pro všechny. A právě těmito myšlenkami se někteří funkcionáři přestali řídit. Z cílem zvýhodnit sebe sama, své soukromé firmy, resp. své kluby, zvolili filozofii, která diskriminuje ostatní.

Nelze dál tolerovat individualistické chování, arogantní přehlížení a metody dezinformování a utajování v rozhodovacích procesech.

Jestli vám to jen trochu pomůže orientovat se ve spleti současných informací bulvárních výkřiků a zaplacených inzercí, nebyla tato práce marná. Kdo jiný než členové občanského sdružení mají být informováni o kompletním dění a rozhodování v něm.

Autor

Jak se střetly filozofie

aneb

Co by za Frantu nešlo

Filozofie, ó jak vznešené je to slovo. A jak mrzký obsah může mít ve fotbalovém pojetí, když se stane metodou a nástrojem ovládnutí davu, a to ne lecjakého, pětsettisíchlavého

Jako zlatá nit se slovo **filozofie** vine tímto povídáním, a proto hned na začátku volám „*Omlouvám se vám, velikáni lidských dějin, Sokrate, Platone, Aristotele,*“ že budu filozofii nazývat tu metodu, co vrazila klín mezi dvě znesvářené strany.

Období Obstova předchůdce bylo charakterizováno jako období vlády jedné pevné ruky (Vacek – Sport 18. 11. 2001), a asi tomu tak opravdu bylo, vždyť Jarda mu byl pořád po boku. Jeho postavení, zejména po slavném EURU v Anglii, bylo neotřesitelné a lidé, které si nashromáždil kolem sebe, mu byli bezmezně oddáni.

Proto bylo velmi zajímavé sledovat, jakou cestou se vydá fotbal a jeho nový předseda se svojí suitou po 17. 6. 2001.

Leccos naznačovaly již signály o separaci ligy, které vyhrotily sporem o její osamostatnění ještě před památnou mimořádnou hromadou (více v kapitole o samostatné lize).

Začaly se profilovat první myšlenky individualistického řízení v kolektivním hávu, začínali vykukovat první nositelé těchto myšlenek. Jen tak mezi řádky, když tu promluvil Jarda a tu zase Vlasta, jsme se mohli dočíst o nosných myšlenkách:

„*To se sejde pět kluků v Praze a vyřeší to.*“

„*Je nutné, aby úzká skupinka lidí brousila ten fotbalový diamant.*“

„*Ale přece ligové shromáždění nikdy nic nerozhodlo.*“

„*Je tu vůle a teď je potřeba ji naplnit.*“

Tak nesly se myšlenky strahovskými chodbami a jejich otcové, Jarda, Míla, Vláďa, Vlasta, tj. necelá celá parta, je také bezmezně obhajovali. Myšlenke té svůdné pak ještě propadl ze severu Franta.

Po silném vůdci jiný silák se tak k moci dral. Však bohatství pro všechny nebylo ve svazové pokladně, výhody pro vyvolené potřeba bylo získat.

Na druhé straně však šiky sjednotila odbojná Morava, ke které přidali se stejně smýšlející Češi. Však také v čelo rek se postavil schopný – Mokřý – a na valné hromadě jeho hlas hřměl:

„*Po čtyřech měsících se znovu scházíme, abychom napravili renomé fotbalu, který utrpěl v poslední době několik šrámů. Arogance, přehlížení menších a slabších, rozdělení na informované a neinformované, selhání kontrolní činnosti, to jsou základní příčiny. Fotbal však není v krizi, náš problém je, obrazně řečeno, na Strahově, a v tom, jak fotbal řídit po odchodu silné a kontroverzní osobnosti. Po silných vládách a režimech přichází do uvolněného prostoru pestrost názoru, nejednota a diskuse. To vše patří k demokracii a je zcela legitimní, pokud jsou ovšem respektována daná pravidla hry a duch fair play.*“

A právě tyto atributy znamenaly rozkol.

Dodržování pravidel a duch fair play, to je to, oč tu běží.

A o tom je též tato kniha.

Ovládnout fotbal, politicky mocnou to skupinu početnou, která svým postavením ve společnosti a hegemonismem ve světě stala se nepřehlédnutelnou součástí moderního světa.

O to tu jde.

Ovládnout dotace, televizní a reklamní práva, dvěstěmilionový rozpočet nebo stavbu národního stadionu. Řídit reprezentace, tahat za nitky a mít vliv na volbu trenérů, co o cenná stáda pečují.

Pane jo, to je sousto, o které stojí za to ostřit zbraně.

Co rozdělilo směr naší společné cesty a poslalo nás do rozdílných směrů?

Filozofie

„kolektivní zodpovědnosti“

vs

Filozofie

„kolektivní nezodpovědnosti“

reprezentanti:

Mokrý, Ševčík
Fryčák, Gajdůšek,
Chvála, Severýn,
Brabec a Kubiček

Košťál,
Vacek,
Leška,
a v klubovém fotbale Hrdlička

názorové odlišnosti:

týmová práce
komory jsou záruka
transparentnost
výkonný výbor rozhodující orgán
na prvním místě zájem fotbalu
za dobrou práci odměna

individuální řízení
zrušit komory
utajování informací
výkonný výbor kontrolní orgán
osobní zájmy především
zadarmo, ale ovládat komodity práva a repre

nástroje prosazení:

pravidelná, co nejčastější jednání
maximální informovanost – zpětná vazba
prostor v seriózních denících
podřízení se rozhodnutí většiny

čím méně, tím lépe
dezinformace jako nástroj vládnutí
bulvární výkřiky bez obsahu
pohrdání usneseními a rozhodnutími

metody:

je potřeba hledat dohody
kompromis je cesta

vítězové se neomlouvají
všechno nebo nic

Tak to nás rozdělilo.

A co vy na to?

Odpovíme si sami 15. dubna odpoledne...

Na závěr této úvodní kapitoly si dovoluji jen připomenout, a jistě si na to všichni dobře vzpomínáte, o co byl spor v červnu 2001.

No přece o to, jak dlouhý mandát dostanou vyvolení. A tehdy pan Košťál a jeho skupina bojovali za jeden a půl roku. Nakonec valná hromada přijala usnesení o čtyřletém funkčním období.

A o to tu běží.

Po celé volební období byla snaha zkrátit ho o podstatnou část. Nešťastná aféra pak vhodně posloužila. Kdo však sleduje celé dění, tak si musí položit otázku, kde bychom byli v tyto dny, kdybychom podlehlí tomu tlaku a přistoupili na únor.

Chybí nám prostor a nemáme média na své straně, abychom lépe mohli vysvětlit svoje myšlenky. Každý však zodpovídá sám za sebe, a proto jako příklad rozdílů filozofií dovoluji si uvést jeden malou ukázkou.

Kdo si koupil Hospodářské noviny ve středu, 17. prosince 2003, ten si mohl na sportovní straně přečíst článek *Fotbal: Výnosné podnikání se státní účastí* od Sabiny Slonkové a Jakuba Ungera. V posledním odstavěčku s názvem *Olomouc: Není co tajit* se pak mohl dočíst.

Lidé z velkoklubů ovšem žádosti, aby odkryli své hospodaření, odráží většinou podobně jako vedení Baníku Ostrava, který vede ligu. „ Odpovědi na Vaše dotazy považujeme za interní informace,“ napsal šéf představenstva Jakub Kahoun. Jeho kolega z konkurenční Olomouce, Jaromír Gajda, je jedním z mála, který to vidí jinak. „Nechceme, aby se o fotbalu psalo, že je to nějaká špína. My jsme otevření. Město si dělalo audit. Musíte pochopit, že Vám neřeknu přesné platy hráčů, ale jinak, proč něco tajit“ připojil k obsáhlé odpovědi.

Funkcionáři fotbalového svazu ovšem o podobnou publicitu nestojí. „Nedovedu si představit, že by vám takové údaje dal někdo jiný, kromě státních úřadů. To je, jako kdybych se vás zeptal, kolik berete. Jsme soukromá organizace,“ zareagoval na dotazník HN místopředseda Jaroslav Vacek.

Na nejbližším výkonném výboru jsem reagoval na tento článek: „*Jardo (Vacku, pozn. autora), proboha, jak můžeš říct takovou kravinu novinářům, když ČMFS je občanské sdružení, které dostává přes 130 milionů korun dotačních prostředků, a kdyby nic jiného, tak použití těchto peněz jsme povinni do poslední koruny doložit. Zvláště, když 60 milionů teče přímo ze státního rozpočtu do mládeže.*“ Odpovědi jsem se nedočkal. Ostatně, ani jsem žádnou nečekal a byl jsem jenom rád, že mi Jarda, jako v mnoha jiných případech, neodebral slovo...

A proto se zde otevřeně přiznávám, že po 25 letech práce v občanském sdružení SK Olomouc Sigma MŽ, které vlastní akciovou společnost hrající v ligové soutěži, jsem zastáncem kolektivního rozhodování v subjektech, které jsou sdruženy podle zákona č. 83/1990 Sb., stejně jako naše ČMFS. A proto jsem také otevřeně vystoupil 3. 12. na setkání okresů a krajů z Čech a Moravy v Nymburku s krátkou citací pana Jiráska z předvolebního klání do Českého olympijského výboru, otištěný v Lidových novinách 25. listopadu 2004:

„Přál bych si, aby byznys sloužil sportu, na tom by naše spolupráce měla stát. Ne naopak. Pokud tuhle situaci neustojím, už tady nemám co dělat. Ale nechci si připadat jako srab, který odejde bez boje.“

Ten potlesk mi ještě zní v uších.

Děkuji Vám, pane doktore Jirásku, za Vaše slova. Obdivuji Vás a Vaši filozofii sdílím.

Jak jsme s Frantou „kalili ocel“

aneb

O dopisu mezi kapitoly

„Po bitvě je každý generálem“ říká přísloví, takže když chcete být generálem i před bitvou musíte do dokázat. Jak jinak ve věcech tak složitých jako jsou mezilidské vztahy by jste mohli říkate „ vidíte a já to věděl...“

Proto přišla chvíle pro dopis, který do dnešního dne znali jen dva lidé – já a Franta.

A protože se týká kapitoly předchozí i následující spadl mezi ně.

Je důležitý protože je autentický a přesně vystihuje dobu kdy se „kalila ocel“ a „kulo se železo“.

pan František Chvalovský

ČMFS

V Olomouci dne 8. 1. 2001

Vážený Františku,

dovol, abych Ti popřál v letošním roce pevné zdraví a osobní spokojenost. Podle své osobní filozofie (pro jejíž inspiraci čtu pozorně Benjamina Kurase, olomouckého rodáka – před emigrací učitel anglistiky filozofické fakulty v Olomouci, nyní žijící v Anglii) bych chtěl rovněž ke svému přání přidat citát z knihy stejnojmenného autora „Jak přežít padouchy“ od Toma Peterse „Nemarněte čas svými nepřáteli. Obkličte je svými přáteli.“ Hodně dobrých přátel Františku.

Dne 18. 12. 2000 to bylo 16 roků od doby, kdy jsem byl jmenován manažerem a poté ředitelem a předsedou představenstva svého klubu. Dost dlouhá doba na to přežít soustavné tlaky charakteristické pro fotbal. Navíc mám i vynikající paměť, i když některé věci bych raději zapomněl.

I přesto, že ani jeden z nás nemá dostatek osobního času napsání, resp. čtení dopisů, zasedl jsem k počítači a rozhodl se napsat Ti tento dopis.

Když jsem 12. 12. 2000 odjížděl z VV ČMFS domů, řekl jsi mi, že až se vrátíš po zasedání UEFA do Prahy, vyzveš mne k jednání mezi čtyřma očima. Snažil jsem se apelem na STES uskutečnit vzhledem k vážnosti situace schůzku DR STES v termínu, který bude vyhovovat především Tobě.

Protože jsi se nemohl zúčastnit a nemohli jsme se do konce roku sejít, chci pár svých názorů na dění v českém fotbalu vyjádřit v následujících řádcích:

ROZHODČÍ:

Zhodnotím ze svého pohledu období, kterým jsme oba prošli jako členové VV ČMFS.

93-95   Období získávání informací, respektování stále se zhoršujícího stavu, hledání cesty ke zlepšení.

95-98.1   Období tvrdých střetů dvou filozofií působících ve fotbalu, chyb a poznání vedoucích k závěru, že v čele komise rozhodčích vzhledem k minulým a přetrvávajícím vztahům musí stát osoba, která nebyla rozhodčím, resp. delegátem. Dále, že je potřeba aktivizovat bývalé inteligentní hráče do řad delegátů a funkcionářů (Macela, Vízek, Rott, Dvořák, Šišma, Melichar).

99-6/00   Výrazné zlepšení stavu do 6/00, sbírání zkušeností nových funkcionářů působících v KR (Macela, Ševčík) a nových metod tzv. objektivit (losování, nasazování počítačem).

7/00-12/00 Polevení v ostražitosti vedoucích odpovědných funkcionářů, oprášení starých vazeb a metod některých funkcionářů.

1/01 ???? Nerozumím tomu, co se děje za tak zkušeného předsedy jako jsi ty ????

To, co jsem řekl na VV ČMFS v Blšanech, není jen z mé hlavy a ani dílem neexistujícího paktu. Pouze v klubech, které nechtějí ztrácet čas, být stále ve střehu ohledně rozhodčích a raději se soustředují na dobrou výchovu, se projevuje zájem o naprosto kvalitní a důvěryhodný rozhodcovský servis.

Jestliže VV ČMFS rozhodne a usnesením se zaváže, že bude po ukončení podzimní ligové části iniciovat řadu porad zejména se zástupci ligových klubů s cílem zvýšit kvalitu a zodpovědnost, nejedná podle svého usnesení, když bez navržených konzultací předloží ligovému shromáždění, resp. VV ČMFS, návrh nové koncepce včetně nejdůležitějšího personálního obsazení a rozhodnutí o losování rozhodčích.

Vrcholem je však to, jakým způsobem rozhodne VV ČMFS a poté nechá zapsat problematiku týkající se rozhodčích na dokumentu nazvaném Zápis z VV ČMFS 9.6.d.

Nevím, jestli jsi tento zápis četl, ale dnes, tj. 8. 1. 2001, podávám žádost na změnu uvedeného odstavce, protože je v rozporu s tím, co se odehrávalo v Blšanech.

Protože jsem neměl na základě porušení usnesení z VV ČMFS ze dne 7. 11. 2000 možnost ani jako zástupce klubu, který měl být vyzván, ale ani jako člen VV ČMFS se stejnou zodpovědností jako dalších dvanáct členů vyjádřit se a předat svoje zkušenosti, vyjádřil jsem svůj názor na té nejpovolnější schůzce, a to až poté, kdy bylo vlastně „hotovo“. Jsem šokován, jak se prezentuje moje vyjádření a vyjádření dalších osob.

Tak tedy:

- Můj názor opírající se o 8 ligových klubů a 5 členů VV ČMFS byl takový, že jsem reagoval na současný stav KR, tj. 4 členové (když s ničím jiným jsem nebyl do dne konání VV ČMFS seznámen)
- Můj názor konzultovaný s výše uvedenými funkcionáři byl takový, že v KR by měly být 2 zástupci navrzení moravskými kluby, resp. funkcionáři VV, a 2 zástupci navrzení českými kluby, resp. funkcionáři, a nad nimi předseda Macela, kterému vyslovilo na základě stávající koncepce důvěru LS. „NEREKL JSEM NIKDY, že v KR by neměli být bývalí rozhodčí, ale pouze to, že zástupci Moravy nebudou navrhopvat nikoho z bývalých rozhodčích.
- Na můj návrh jsi ani ty ani Macela nereagoval nesouhlasně, a už vůbec nelze Váš názor takto prezentovat v zápise, protože doufám, že princip parlamentní demokracie je dodržován i na půdě ČMFS a muselo by se o mém návrhu nechat hlasovat a poté zapsat výsledek hlasování.
- Dále nelze uvést v zápise, že předseda KR má mít právo zvolit si do komise osoby, který věří. Takový předpis ani usnesení VV ČMFS neznám.
- Dalším šokem je, že v zápise je prezentován názor pana Peltu, na jehož základě!!! Předseda inicioval oběd předsedů!!! Pokud vím, tak Pelta mluvil na VV ČMFS 12. 12. 2000, ale schůzka s předsedy byla po LS dne 11. 12. 2000. Když už je však v zápise prezentován a ověřen názor pana Peltu, že „chyba není jen na straně rozhodčích, ale!!! především funkcionářích JEDNOTLIVÝCH KLUBŮ!!!“ (rozumím dobře jednoho vedle druhého), dovolím si požádat pana Peltu, aby sdělil členům VV ČMFS jména jednotlivých funkcionářů jednotlivých klubů.
- Souhlasím s Tebou, a tento názor je i v zápise, že otázka rozhodčích NESMÍ být lhotejná žádnému členovi VV ČMFS, ad doufám, že souhlasíš i Ty se mnou, že je potřebné se jich také zeptat než přeložím návrhy i se jmény na stůl.
- Do této kategorie patří také můj dojem, že jsou Ti mylně prezentována moje vyjádření, postoje, rozhovory, názory a zejména ambice od Tvých nejbližších spolupracovníků (zahájení disciplinárního řízení proti SK Sigma Olomouc na pokyn panem Macelou vykonaný panem Lubasem za jakési hlášení v Olomouci – sám jsi mi to řekl v Blšanech)

nebo vyjadřování se o mé osobě na půdě ČMFS „Kubíček si myslí, že bude řídit KR, apod.“
Je to nechutné a nedůstojné.

- Mojí jedinou ambicí je dělat dobře klubový fotbal v Olomouci a jestli mne kluby navrhnou a zvolí za člena VV ČMFS, je mojí povinností hájit zájmy všech klubů stejnou měrou a snažit se podávat jim maximální servis. To, že moje osobní i funkcionářská filozofie se liší od některých kolegů je přirozené a čas ukáže, kdo z nás má pravdu. Za tou svou si však stojím, vždyť mě znáš za ty roky dobře.

STES

Na LS jsem poukázal na chyby v zápisu z 23. 6. 2000 týkajícího se nepřesných informací o TV vysílání fotbalu na základě smlouvy. Ve svém důsledku převedeno řečí peněz by mohly kluby zaznamenat újmu až 120 milionů Kč za období plnění této smlouvy. Nevím, kdo takto chybně informoval toho, kdo psal zápis. Mělo by to spíš zajímat profesionální pracovníky ČMFS.

Tebe jsem se na VV ČMFS zeptal, jestli jsi spolupodepsal smlouvu mezi STES a CET 21 a zda víš, co v ní přesně je. Řekl jsi mi, že obsah neznáš, ten konečně projednával pan Vacek s Kindou, ale že jsi viděl 30 milionů ročně, a to Tě přesvědčilo.

Skutečnost je však úplně jiná. Po přečtení smlouvy Ti sděluji, že ke smlouvě mezi STES a CET 21 je přiložena Tebou podepsaná doložka, která říká, že jako statutární zástupce jsi se se smlouvou důkladně seznámil a svým podpisem garantuješ za vlastníka STESu všechny podmínky v ní uvedené. Mimochodem o částce 30 milionů ročně tam nic není.

Na VV ČMFS jsem měl k TV problematice asi 5minutový monolog. Sám jsi mi řekl, že se pod moje slova podepisuješ a vyzval jsi zástupce DR STES z řad VV ČMFS, aby na nejbližším zasedání DR STES hájili zájmy ČMFS a klubů.

Sdělím ti moje pocity a myslím, že stejné mají i přítomní zástupci klubů.

Z jednání DR STES konaného 18. 12. 2000 vzešly zejména pro zástupce klubů v DR zajímavé poznatky. Mezi pracovníky STES a pracovníky ČMFS nejsou zrovna přátelské a profesionální vztahy a jejich komunikace podle toho vypadá.

Dále z jednání vyplynulo, že na STES je vykonáván jakýsi nátlak z pozic vlastníka STESu, ale pokud vím, tak VV doposud žádné takové věci oficiálně neřešil a neprojednával. Proto si myslím, že to není ani možné.

Dále jsem se dozvěděl několik informací, které ani raději nebudu psát, ale raději bych je projednal osobně. V poslední době je v otázce médií v ČR poněkud živěji. Opora v názorech se hledá různě, dokonce i na ulici. Lid chce přece vědět a rozhodovat. Byl bych velmi nerad, aby v rámci vysvětlování postojů, názorů a sbírání argumentů byly mezi námi po 10 letech rozdíly. Proto si myslím, že osobní schůzka by byla vhodná.

Dále si myslím a napíšu Ti to i oficiálně poštou, že nejpozdější řešení problematiky ČMFS a STES nesnese dalšího odkladu a snaha o oddálení řešení je na škodu věci. Sám jsi řekl, že ihned po novém roce svoláš předsedy klubů, přimlouvám se za pozvání ne předsedů, ale nejvyšších statutárních zástupců klubů, kteří o problematice vědí nejvíce.

Jestli se z důvodu svého časového zaneprázdnění musíš opírat o názory lidí, kteří se pohybují kolem Tebe, potom doporučuji, aby v případě některých závěrů, jsi je se mnou konzultoval osobně. Nedostávají se k Tobě totiž pravdivé informace.

Těším se na setkání s Tebou a jsem s pozdravem

Jiří Kubíček

Po tomto dopisu zasláném faxem 8.1.2001 jsem byl 9.1 v Praze. Zazvonil mně telefon.

„Tady Franta. Kde jsi ?“

A tady se moje vyprávění vrací na začátek druhého odstavce kapitoly Volby 2001.

Volby 2001

aneb

Jak Mirek cestoval a auto couvalo.

V den voleb je delegát pánem.

Má v hrsti tu skupinku vyvolených, co si chtějí rozdělit funkce. Od hýčkání přes sliby až po drobné prebendy. V tom je demokracie nenahraditelná. Pro ty, co si zvykli žít na vysoké funkcionářské noze, jsou to muka. A pro ty, co jsou zvyklí ve svých firmách vládnout neomezeně, je to navíc frustrace. Vždy, když se přiblíží ten den D, zahoří kandidáti láskou k bližnímu svému delegátovi jak vatra na československém pomezí.

O tom, co se dělo před volbami v roce 1995, je nejlépe pomlčet. Tehdejší vpád podnikatelů do českého fotbalu totiž znamenal praktiky, ze kterých panu Masopustovi dodnes musí naskakovat husí kůže.

Postačí jen si připomenout, co se událo od té poslední - **volební...**

To, že to měl Franta v závěru svého období těžké, bylo známo. Jeho excelentní pozice v UEFA však pro něho mohla znamenat jistou záchranu. Byl jsem 9. ledna 2001 v Praze, když mi dopoledne zazvonil mobil. „*Kde jsi?*“ zeptal se Franta. „*Mám jednání na svazu, potom na Mazdě a pak pojedou domů.*“ odvětil jsem. „*Zastav se na Dlouhém Lánu o půl čtvrté. Jsem teď v Nyonu u Johannsona a ve tři přiletím do Prahy.*“ A tak jsem v patnáct třicet usedl do pohodlné klubovky u oválného stolu v místnosti plné Johannsonů, Blaterů, Zemanů, Macelů a s nimi na zdi zarámované rukavice Reusch. Franta přijel včas. Téma našeho hovoru bylo jeho postavení v Čechách před volbami a pár „nedůležitých věcí“ o kterých se více dočtete v kapitole Jak jsme s Frantou kalili ocel.

Volby v únoru.

Johannson (předseda UEFA pozn. redakce) byl v té době těžce nemocen a dal Frantovi silný impuls a tím naději. „*V případě pokračující nemoci s Tebou počítám na nového předsedu UEFA*“. To byla pro Frantu výzva, i když měl konkurenty v tu dobu v Mifsudovi z Malty a Eržikovi z Turecka. To postavení by ho obrovsky politicky posílilo. A proto bylo zapotřebí utlumit domácí problémy před blížící se valnou hromadou 10. 2. 2001 a znát názor moravských synků.

A tady se ukázal dvoukomorový systém jako velká výhoda. Vždyť stačilo, aby jedna se zasekla... Revoluce nakonec nebyla. Jen 17 hlasů z 310 se tenkrát zvedlo proti.

Johannson se naštěstí uzdravil, ale s Frantou to už šlo z kopce. Před odletem do Makedonie si na něj dokonce počkali...

Zavřít mohou, ale pustit musí, zní staré pořekadlo. A i tentokrát bylo naplněno.

Když Franta opustil celu předběžného zadržení 1. 3., měly jeho kroky vést na strahovskou hůrku, kde už na něj všichni od 14 hodin čekali. Nikdy jsem neviděl pohromadě tolik novinářů. Franta však ten den nedorazil. A já se ani nedivil. Po tom, co si prožil...

Na druhý den tak vyrazilo „moravské auto“ opět směr Praha. A když se před námi matička objevila, zazvonil nám telefon. „*Chlapi, zastavte se před jednáním na Kozí.*“ sdělil nám Honza Kinda. Pár rychlých kroků po schodech a už jsem třimal v ruce rozvahu a výsledovku STESu za rok 1999 a 2000. Člověk nemusí být bystrý ekonom, aby pochopil, že řádek 102 až 104 nazvaný Bankovní úvěry a výpomoci znamenal, že ta částka v kolonce *půjčeno* někde musí chybět.

Když jsme se sesedli ke kulatému stolu jako 12 měsíčků a jedno slunce, dozvěděli jsme se, jak chce Franta řešit nastalou situaci. Po dlouhé debatě jsme se rovněž měli vyjádřit, co mu doporučíme. Když přišla řada na mě, položil jsem Frantovi otázku: „*Můžeš mi, prosím Tě, vysvětlit, jak to, že jako člen dozorčí rady STES a výkonného výboru nevím nic o tvé půjčce v řádech milionů, která trvala bezmála jeden a půl roku?*“ Franta vystřelil jako šíp z tětivy a zařval: „*Otevřel jsi džina z láhve a tady se bude zavírat.*“ S klidem jsem mu odpověděl „*To je sice možné, ale já to určitě nebudu.*“ Také jsem pochopil, že jde o Kindu a začalo mi docházet, proč tak vehementně potřeboval to moravské auto. Ano, šlo mu tenkrát o kejhák, protože dopustil jako odpovědná osoba

věci přes své pravomoci. Dnes už jako mocná osoba s krytými zády na své bývalé zachránce zapomněl.

A když se názory zúčastněných blížily do finále a stav byl pět ku pěti, zažil jsem něco, na co budu ještě léta vzpomínat a jednou vyprávět svým vnukům. Lád'a Leška, do té doby oponent Frantových činů, který mě dokonce ráno před jednáním poslal za panem Malým, abych zjistil jeho zájem o předsednické křeslo, kdyby náhodou, si vzal slovo: „*Pane předsedo, mám vás rád a klidně vám budu jezdit i stríhat trávu do Břsan a při té cestě se zastavím ještě pokosit u Macely, a proto doporučuji, aby jste ve funkci dál zůstal.*“ A tak Honza Obst, který měl poslední slovo, jen využil situace a prohlásil: „*No, když je to šest ku pěti pro Frantu, tak i já si myslím, že by měl Franta zůstat.*“

Ten poté ukončil jednání a na tiskovce prohlásil: „*Majorita ve výkonném výboru si přeje, abych zůstal v čele fotbalu.*“

Události, které následovaly, však byly silnější, a tak po únorové - řádné - nakonec měli delegáti opět zasednout k červnové - mimořádné.

V tu dobu už začali někteří věřit svůj vliv a výkřik „**Samostatná liga!**“ jasně ukázal, kudy vede cesta (podrobněji v kapitole O samostatné lize).

Tehdy byla politická rozdílnost Čechy vs. Morava implantována i do profesionálních soutěží. Osmnáct klubů z Čech proti čtrnácti z Moravy ukazovalo na jasné vítězství. Zvláště, když do čela se postavila mocná dvojka, pan Košťál s panem Vackem. Ti se rozhodli pohostit všech osmnáct profesionálních klubů a jednoho hosta z pomezí, Jihlavu, v krásných prostorách spartánské arény. Ostatně titulky v deníku Sport ze dne 16. 6. hovoří jasně: *Blok proti Moravě především proti dosavadnímu členovi ČMFS, olomouckému řediteli Jiřímu Kubíčkoví, se pokusily před nedělní valnou hromadou ČMFS na včerejším dopoledním setkání v Praze na Letné vytvořit prvoligové a druholigové kluby z Čech. Výsledkem byla jednotná kandidátka Košťál, Leška, Hrdlička a předsedou ligy Vacek. Jak dále informuje Sport: Protože se dá předpokládat několik odpadlíků z Čech, je údajně na Moravě zpracována „i určitá pátá kolona“.* A aby nikdo nezklamal, byly dohodnuty i kontrolní „žňové hlídky“, aby demokratická pravidla byla dokonalá a myška neposlušná neproklouzla.

Jó, pan delegát, to je v den voleb mocný pán.

Zvláště pak, když i v Čechách jsou odbojáři, kteří si nenechají nic nařizovat. Mám rád Zdeňka Čadka z Budějovic, trenéra Petrželu, v té době manažera Bohemky, Jardu Šetrleho, který pil plzeňské, a konečně kluky z Liberce, co mají šéfa, který umí být sám sebou.

A v tu chvíli, dohoda nedohoda, se poměr otočil na čtrnáct ku osmnácti. V předvečer valné hromady pro „Košťálovce“ pěkný průšvih.

Nastoupila tedy pátá kolona. A kdo viděl ráno na valné hromadě Mirka Peltu s třídním strniskem a hlavou, jako kdyby proletěl roštím, musel si myslet, že cesta do Zlína a na Synot nevedla po dálnici, ale hustými lesy.

Morava se nemohla dopočítat a od ucha k uchu, od úst k ústům šla informace. *Není tady Zlín! Zlíňáci chybí! A kdo byl vyslán?*

Kníže Igor (Štefanko), kde asi je? Nic jednoduššího ve 21. století, vyřukáš devět čísel a dozvíš se pravdu. „*Chlapi, pokazilo se mně za Brnem auto.*“ Rychlý pohled na hodinky a známá rovnice o výpočtu času z dráhy a rychlosti znamenala výsledek. ***Stihneme to! Když okamžitě pošleme auto.*** Morava, ta si vždycky pomůže.

K nemohoucímu autu jsme za hodinu vyslali kontrolního telefonického chrousta. „*Kde jsi, Igore?*“ „*Chlapci, su asi třicet kilometrů před Brnem.*“ „*Sakra, dyť jsi říkal za Brnem.*“ znervózněli delegáti. A po dvou hodinách to byla tutovka. COUVÁ!!! „*Chlapci, já su kousek za Zlínem.*“ zvěstoval Igor, kterému se pokažené auto nepodařilo zastavit, a tak zacouvalo až zpět do zlínské garáže.

Jó, volby, to není houslový koncert, ale Kabáti v nejtvrdějším vydání. Jakže to zní? *Když se u nás chlapi poperou, tak jen nožem anebo sekerou...*

Tak vzhůru do boje o těch třináct seslí.

Z Frantova období jsme věděli své, a proto jsme si připravili i variantu pro personální ústup. Teze měli znamenat jediné – větší kontrola finančních toků, informovanost, filozofie týmové práce (více v kapitole Teze), ostatně delegátům to jasně naznačil ve svém projevu moravský kandidát Pavel Mokřý.

Půl roku jsme české vyjednavče upozorňovali, že Honza bude slabým předsedou. Naše očekávání však byla překonána a období po senátorském neúspěchu bylo smutné, moc funkcionářsky smutné...

Mělo to asi všem dojít, když v dohodovacím řízení sedělo pět proti pěti a ten, o koho šlo, chodil jen po chodbách...

Nechtěli jsme rozkol, a proto Pavel couvnuł. Ale jednota, která díky kolektivní dlouhodobé práci na Moravě zvítězila, byla víc. Svatopluk by z nás měl radost.

Takže Obst předsedou...

Kamery... Záře reflektorů... První rozhovory...

A my volili dál viceprezidenty.

Přihlásil jsem se o slovo a ještě jedenkrát se pokusil všechny informovat o nebezpečí separace profesionálního fotbalu. „*Nevzdávej to, máš podporu nejméně 24 klubů*“ doráželi pod podium v přestávce mí nejbližší. Ale já to zabalil, protože si myslím, že je správně, když ligu neřídí někdo z činných manažerů v klubu. Vzdal jsem se kandidatury na místopředsedu a požádal o podporu pro Ostraváka Pavlisku. Šlo vlastně jen o jednoho místopředsedu – **Vacek nebo Pavliska. Mokřý a Brabec** si své místopředsednické posty již odpracovali v předvolebních jednáních.

Spartánské dohody zafungovaly a Peltova noční cesta přinesla ovoce. Jarda Vacek 16, Honza Pavliska 15. Ligu povede **Vacek...**

Takže adie iluze kolektivnosti, častějšího scházení a dělání fotbalu do hloubky. „*Tentokrát mě konečně smetou*“ napadlo mě. Už jim nebudu stát v cestě za ovládnutím ligy a můžou ji od svazu odseknout jak hlavu od těla.

Košťál 18, Leška 17, Kubíček 16, Hrdlička 15, to byl výsledek jak v prodloužení...

A sakra. Někdo zradil!!

Dodnes nevím, kdo to byl.

DĚKUJI, neznámý hrdino.

Bez TEBE by tato kniha byla o ničem...

Teze

aneb

Jak nám požehnal Právo

Kupčení, handl, volby jsou taškařice a jiná přirovnání nás častují za to, cože jsme to v tom dohodovacím řízení památného 17. 6. 2001 na mimořádné valné hromadě vyvedli. Čtyři roky uplynuly a ti, kterých se sedm moravských bodů týkalo, ve většině dodnes neví, co obsahují.

Když jsem 3. 12. 2004 přijel za polovinou valné hromady, zástupci okresů a krajů z Moravy a Čech, na Nymburskou schůzku, dostal jsem dotaz: „*Mohl by jste nám přečíst ty vaše teze?*“ Kulil jsem oči jako novorozenec. Proboha, delegát z okresu, který byl přítomen na památné valné hromadě, by měl teze znát jak svoje evangelium. Vždyť díky nim se stal Obst předsedou a Morava si přišla na své.

Žádný problém pro archiváře. Tak jako správný kněz s sebou vozí modlitební knížku, tak i já mám sedm legitimních bodů ve své peněženke místo platební karty. Ale protože Honza Ševčík, známý to revolucionář z Moravy, je má přilepené i na zubní vrtačce, byl tentokrát rychlejší. A než jsem sáhl do portmonky, už jsem je měl před sebou. Když bylo všech sedm bodů přečteno, zeptal se ještě tazatel: „*A to je všechno?*“ Ano, všechno, pane. A co jste čekal? Ten handl, to kupčení, ty taškařice, kterými vás všichni krmí? Cožpak jste nečetl Právo ze soboty, 30. června 2001, s názvem *Sedm moravských bodů je legitimních?* Vždyť tam nás Karel Felt, známý to kritik komor, vyzvedl do výšin naše požadavky a Právo nám je posvětilo v „listě svatém“.

Ano, nejmíc křičeli ti, kteří si těch sedm bodů ani nepřečetli. Oni totiž obsah nepotřebují. Těm stačí vždycky jen forma. Jak nás učili filozofové, protože kdyby obsah byl důležitější než forma, neměli by šanci ani v řadě jiných případů. Leč prostor chybí a čas je drahý. I proto tato kniha...

Ale zavinili to Češi. Tím, že tak neústupně trvali na zvolení Obsta, o kterém my jsme už tenkrát pochybovali. A proto přišly na řadu teze, které mohly jinak zůstat navždy uloženy v archívu.

On totiž kandidát za Moravu, Pavel Mokřý, to říkal z tribuny našeho sjezdu v roce 2001 jasně. Jak si představuje práci na svazu, když bude zvolen. A že si to již nepamatuje? Takže malé připomenutí. Vždyť jen vyhrnu rukáv a podívám se na ruce. Mám ty body „vytetované“ v kůži.

Mokrého vize 2001:

- *vrátit důvěryhodnost vedení ČMFS, odstranit „informační embargo“ na VV, na základě kterého nemohl tento orgán dobře a kvalifikovaně rozhodovat*
- *vrátit se k týmové práci, zjednodušit organizační strukturu, vyvodit nezbytné personální změny (snížení stavu), vymezit jasné kompetence, zodpovědnosti a odměňování*
- *podrobit analýze prodej marketingových práv, odstranit neprůhlednost finančních toků (domnívám se, že je reálné zvýšit příjmy z prodeje produktu zvaného fotbal pro národní mužstvo a kluby I. a II. ligy, min. o 50 %)*
- *výrazně zlepšit obraz a propagaci fotbalu v mediální oblasti, důraz zde kladu zejména na spolupráci s TV a novináři na odborné úrovni*
- *prověřit veškeré obchodní a pracovní smlouvy uzavřené ČMFS s jinými subjekty, maximálně prosazovat snižování nákladů v hospodaření*
- *rozvíjet a posilovat členskou základnu s důrazem na získávání a výchovu mládeže, pokračovat v systému soutěží na školách a budování nových hřišť*
- *maximálně decentralizovat řízení fotbalu cestou právnických osob – klubů, OFS, KFS, důraz klást na spolupráci s orgány státní správy, zajistit fotbalovým subjektům nezbytnou finanční pomoc pro mládežnický fotbal*

- *dořešit rozumné oddělení amatérského a profesionálního fotbalu v rámci ČMFS s vědomím, že „oba tyto fotbaly“ se navzájem potřebují, ČMFS nebude zasahovat do chodu klubů a nemůže řešit či slibovat financování klubů – zejména I. a II. ligy – jakožto soukromých akciových společností, naopak projekty typu STES – jejich řízení a kontrolu převede ČMFS jednoznačně na kluby*
- *udělat vše pro kontinuitu úspěchů české reprezentace ve všech věkových kategoriích, jakožto výkladní skříň našeho fotbalu*
- *úzce spolupracovat s nadnárodními fotbalovými institucemi – FIFA a UEFA, zasadit se o co nejširší zastoupení ČMFS v jejich strukturách*
- *věnovat větší pozornost a nepřehlížet výkonnostní fotbal a vytvořit systém sponzoringu i pro kluby NFL a divizí, úzce spolupracovat s oběma Řídícími komisemi*

K tomu všemu už asi není co dodat. Možná jen malou poznámku.

Co v čase zapomenuto je, co v množství napsaného přestane dávat smysl, to zvýrazní se v momentu, kdy koncentrace podstatného na malém prostoru se objeví. A proto, milí čtenáři, teď připojuji ten skandální úpis hanebný, kterým mlátili nás někteří po hlavách čtyři roky.

Přečtení pozorného není potřeba, protože smysl jasný ční tu jasně.

O moravské otázce

aneb

Češi jsou fajn a Karel starší ze Žerotína se mýlil

Nechat Moraváka promlouvat o moravské otázce, to je, jako kdyby sjezd feministek řídil fousatý chlap, proto nebudu dráždit svými názory a promluvit nechám jiné. Nejdřív jen pro osvěžení paměti jsem dal prostor Mirkovi Kosařovi, bardovi moravských funkcionářů, který má ve fotbale prorostlé kořeny snad až do Austrálie. O to autentičtější a pravdivější je však historická pravda.

Takže, Mirku, spust'!

Všechno to začalo sametovou revolucí a úplatkářskou aférou Ústí – Frýdek. V té době byla Morava pěkně diskriminovaná. Hrály se dvě soutěže druhé ligy, áčko české a béčko moravské, ale v té moravské soutěži bylo zařazeno pět béček ligových klubů. Aby to nebyli chudáci, co projedí moc nafty, když už musí na tu Moravu jezdit, dostávali z centra dotace. Divize v té době byly čtyři, a to tři české a jedna moravská. I do té nám však implantovali tu jednoho, tu dva, tu tři mančafy za Vysočinou. A pamatovat si zástupce rozhodčích v první lize bylo úplně jednoduché, duo Jašek – Mareš nebo Mareš – Jašek, jak chcete, víc jich stejně nebylo.

Odbojní Moravané tak dali hlavy dohromady a v březnu roku 1990 vznikl přípravný výbor pro samostatný Moravskoslezský fotbalový svaz, protože v samostatnosti je síla, to přece známe z ligy, a nás to tehdy taky napadlo. Do čela se postavili chrabří a neohrožení Makeš se Stříbným a v přípravném výboru se kromě mě scházeli ještě Šupka, Ševčík, Kopecký, Šrom, Levinský a Sedláček.

Začali nás brát vážně. On totiž hrozil stav – rozkol a vytvoření systému tří komor v ČSFA – Česko, Morava a Slezsko, Slovensko.

8. 1. 1991 v obrovském sále Riegrových sadů se konala schůzka všech zástupců Čech a Moravy. Tam jsem si poprvé všiml Kubička. Kopecký měl hlavní slovo, ale Kubiček ho zdatně doháněl. Z tribuny, za kterou seděl předseda Kořínek a sekretář Tovačovský, zaznělo: „Podržte nás ve funkcích a my vám ukážeme, jak to budeme v nové době dělat.“ Kubiček kontroval: „Řekněte nám, jak to chcete v nové době dělat a my vám pak dáme důvěru.“ A protože na shromážděních v takovém množství většinou nic nedohodnete, rozhodlo se, že 15. 1. se uskuteční kulatý stůl, na který za Moravu byli navrženi Kopecký a Kubiček. Jirka se však přihlásil: „Pánové, dovolte mi, abych se omluvil, ale 12. 1. mně můj chirurg bude narovnávat nos, který mně rozkopli v jednom fotbalovém klání.“ A v tom se přihlásil nějaký pán a prohlásil: „Když nemůže Kubiček, tak ať tam za kluby jde náš předseda z Blšan, Franta Chvalovský. Je to vzdělaný člověk a umí pět jazyků, navíc je to schopný manažer.“ A to zabralo. Slovo manažer a jazyky, to zde po revoluci znal málokdo.

Franta prošel poprvé – za kluby.

Kulatý stůl byl na Kozí. Tehdejší vedení trvalo na svém mandátu. Padaly různé názory. To víte, vždyť bylo po revoluci. A jeden takový zněl: „Chlapi neblbněte, vždyť musíme udělat nějakou změnu.“ Ale kdo? Dívali se po sobě všichni. Už si nevzpomínám, kdo řekl tu památnou větu: „A co ten v tý vestě, z těch Blšan, co je tady za divizi? Mluví hezky, jazyky zná a hlavně nám jasně říká, jak přinést peníze do fotbalu.“

Franta prošel podruhé – za všechny.

Rozkol s Moravou však trval dál, a proto se hledala shoda. Na moravský meeting zavítal Chvalovský a na pomoc si vzal slovenského předsedu, Služaniče. „Když nebudete žádat Moravskoslezský fotbalový svaz, slibuji vám, že když budu zvolen, bude prvním

místopředsedou Moravák a vy získáte do stanov komoru.“ To znělo lákavě. Takový kus masa nám do klece ještě žádný krmíč nehodil.

V únoru 1991 valná hromada zvolila Františka Chvalovského předsedou Čech. Po památné hromadě, která trvala déle než byl objednan sál, se výsledky voleb vyhlášovali na schodech mezi prchajícími delegáty.

V roce 1993 do života fotbalu promluvil Klaus s Mečiarem. Po rozdělení České republiky následovalo rozdělení ČSTV v lednu roku 1993 a také rozpad Československé fotbalové asociace, v jejímž čele stál léta pan doktor Václav Jíra, místopředseda UEFA, a generální sekretář, bez kterého si fotbalovou dobu nikdo neumí představit, Ing. Rudolf Baťa. Všichni jsme si jich moc vážili a obdivovali jsme je.

Franta Chvalovský se tak stal z místopředsedy za Čechy předsedou Čech a pan Služanič si podobné místo vydobyl na Slovensku. V témže roce o sobě začínala dávat vědět také profesionální soutěž, do té doby řízená ligovou komisí v čele s Oldou Novákem a po třech zástupcích z českých a slovenských klubů.

Morava si tak vydobyla své místo na slunci. A myslím si, že je to správně. Vždyť na mistrovství Evropy v Portugalsku v základní sestavě jedenácti borců bránilo a proslavilo Českou republiku šest moravských borců, kteří se učili své první fotbalové kroky v moravských luzích a hájích, Ujfaluši – Rýmařov, Grygera – Holešov, Bolf – Rožnov, Baroš – Vigantice, Galásek – Baník Ostrava, Jankulovski – Baník Ostrava. Dostatečně průkazný výsledek moravské práce.

Morava si řekla o své místo na slunci.

Aby byl pohled vyvážený, je potřeba dát názorový prostor i české straně. A komu jinému, než člověku, který na to všechno shora dohlížel a měl lví podíl tom, že stovky složitých jednání a právních propletenců do úspěšných kompromisů bez tasení mečů dovedl.

Pan doktore, máte slovo!

Oficiální název fotbalového svazu, který působí v České republice, zapsaný v rejstříku občanských sdružení Ministerstva vnitra ČR, zní: „Českomoravský fotbalový svaz.“ Tato skutečnost mnohé lidi blaží u srdce, zatímco jiným leží v žaludku. Tvrdím, že v obojím případě zcela zbytečně. Osobně se počítám ke třetí skupině, která název svazu považuje bez emocí za produkt historických událostí a vedle toho, že se v názvu identifikuje spolek jako instituce sdružování fotbalistů a jejich klubů, naznačuje se cosi i o jeho vnitřním uspořádání. To ale nevyovídá nic podrobného o výstavbě, rozhodovacích pravomocích orgánů a vůbec o vztazích v tomto spolku.

Občanské diskuse o názvu fotbalového svazu objevující se minimálně před každou celostátní valnou hromadou však ukazují na to, že tento jev má hlubší kořeny a je otázka, zda by se prostě vyřešil třeba jen tím, že svaz by se přejmenoval na Český fotbalový svaz, či na Fotbalový svaz České republiky, aniž by se změnil jakkoli text stanov. Nemyslím si to. Základem diskusí či sporů je fenomén, který se dá označit jako „moravská otázka.“ Jak vlastně taková „otázka“ vzniká? Domnívám se, že k tomu jsou třeba dvě skutečnosti. První je pocit vzájemné sounáležitosti, vznikající na základě emotivního i racionálního vztahu velké skupiny lidí k území, kultuře, historii, případně dalším společně sdíleným hodnotám. I když v pocitech lidí v různých částech Moravy by bylo možno najít dost výrazné rozdíly, např. jižní Morava má poněkud jinou mentalitu než severní Morava nemluvě o všeobecně opomíjeném Slezsku, v našem případě jde o pocit moravské sounáležitosti. Druhou skutečností související s moravskou sounáležitostí je, že takováto velká skupina lidí se nějak vymezuje vůči jiné velké skupině lidí. Tu představuje v ČMFS jeho část působící v Čechách.

Je ale Morava se svými specifiky něco tak jiného než Čechy se svými specifiky a moravská otázka je vykonstruovaný problém? Nebo jde o legitimní požadavky moravské části funkcionářů fotbalu o podíl na řízení tak významného, velkého a území celé republiky homogenně pokrývajícího spolku jako je ČMFS? Jestliže zde objektivně i subjektivně pocity moravské identity existují, a že existují o tom není sporu, nelze na položenou otázku odpovědět jinak než kladně. Proč ale hovoříme o moravské otázce a ne o otázce Čech? Je to proto, že otázka Čech v tomto fotbalovém spolku neexistuje. Při soužití dvou definovaných prvků, Čech a Moravy, se ten méně početný a tím i kvantitativně slabší vždy vymezuje, chtěli, hájí svá práva, proti silnějšímu, protože silnější, ať již úmyslně nebo bezděčně má tendenci slabší element omezovat. Je proto třeba cíleně vytvářet mechanismy, ale také budovat vědomí rovnoprávnosti, rovných příležitostí a empatie, aby nedocházelo k zatlačování slabšího, které vždy znamená nějakou poruchu demokratického prostředí, protože v demokracii jde nejen o vládu většiny, ale také o ochranu menšinových zájmů. Z necitlivého posuzování těchto vztahů se vždy rodí averze a posléze antagonizmy, které vedou k vnitřním sporům oslabujícím smysl činnosti organizace, kterým je v ČMFS prioritně organizace fotbalových soutěží.

Problém vyrovnání se s moravskou otázkou, která tvoří jeden z pilířů demokratického prostředí fotbalového svazu je řešen především ve Stanovách ČMFS, v tom, jak je tato otázka formulována v jejich institucích. Stanovy ČMFS jsou nesporně stanovami jednotné-unitární organizace, která není spolkem složeným z různých subjektů jako byla například Československá fotbalová asociace, která byla federativním spolkem dvou členů, Českého fotbalového svazu a Slovenského fotbalového svazu. ČMFS má však ve své unitární výstavbě federativní prvky, které se projevují v mechanismech rozhodování jejího vrcholného orgánu – valné hromady ČMFS. Je to tzv. komorovost rozhodování zakotvená v ustanovení čl. 6, odst. 7 stanov: „Usnesení je přijato, hlasovala-li pro ně nadpoloviční většina přítomných delegátů s hlasem rozhodujícím z Čech a nadpoloviční většina přítomných delegátů s hlasem rozhodujícím z Moravy.“ To znamená, že ani žádná změna stanov, tedy ani změna názvu spolku se nemůže uskutečnit, aniž by s tím vyslovily souhlas obě části (komory) valné hromady. Obdobnou zásadou se řídí volba předsedy ČMFS podle čl. 7, odst. 1 stanov, který je zvolen, hlasovala-li pro něj nadpoloviční většina přítomných delegátů z Čech a nadpoloviční většina přítomných delegátů z Moravy. Také systém voleb ostatních členů Výkonného výboru ČMFS, Odvolací a revizní komise ČMFS a Arbitrážní komise ČMFS zaručuje odpovídající zastoupení funkcionářů z Čech a Moravy v nejvyšších orgánech svazu.

Má-li tudíž dojít ke konsensu v těchto otázkách, je třeba velmi poctivého jednání a sjednocování, tedy politické činnosti, která se může přenést až na valnou hromadu. Kterýsi politik na otázku, co je politika odpovědět: „jednání, jednání a zase jednání.“ S touto charakteristikou politiky lze souhlasit. Proto výsledkem jednání mohou být jenom kompromisy, v nichž žádný účastník nemusí být zcela uspokojen, ale ani zcela poražen a opomenut. Někdo může takový způsob snahy o dohodu považovat za politikaření či handl. To záleží na úhlu pohledu a ambicích hodnotitele. Jiný může takový způsob považovat za hlavní metodu demokracie, z níž může sotva vzejít znásilňování názorů a postojů a vítězství despotických metod a diktátorských osobností.

Českomoravský kvazifederalismus má vedle praktické školy demokracie a dosavadní stability organizační struktury ČMFS ještě další pozitivní efekty. Nevzniká v něm např. podezření z pragocentrismu, což je reálné nebezpečí ve státě a spolku s tak dominantním hlavním městem a sídlem jako je Praha. Rozhodně v tomto systému nehrozí nebezpečí, že v rozhodujících volených a jmenovaných funkcích orgánů převládnu lidé z Prahy a blízkého okolí. Pokud by tomu tak bylo, vznikly by pragocentrické averze nejen na Moravě, ale i v okrajových regionech Čech. To by odvádělo pozornost od budování svazu, od jeho denních i perspektivních problémů a iniciativa funkcionářů by se vyčerpávala v averzích a pletichách.

Udržovat v činnosti demokratické orgány a pěstovat demokratické prostředí je obtížné a citlivé, ale stojí za to. Nejlehčí jsou despotické systémy, kde slovo vůdce je kategorický imperativ pro každého. Tyto systémy mohou vyvolávat dojem, že jsou operativní, kreativní v reakcích na měnící se skutečnost. Nemyslím si vůbec, že svazové vedení by nemělo mít dobré manažerské schopnosti v oblasti obchodování, vedení reprezentace, mezinárodních styků apod. Tam ale o moravskou otázku nejde. Její pozitivní řešení se projevuje a projeví především ve stabilitě a perspektivě práce orgánů ČMFS všech stupňů v činnosti tisíců klubů a statisíců hráčů a funkcionářů.

Na závěr bych si dovilil vrátit se k historickým determinantám moravské otázky. Českomoravský fotbalový svaz vznikl v období jednoho z rozhodujících dějinných zvrátů 20. století na troskách totalitní organizace tělovýchovy a na troskách československého státu. Nezapomínejme na to, že při formování současné podoby našeho spolku zde existovaly značně silné separatistické tendence, které se českomoravským řešením podařilo překonat a integritu svazu udržet. Pokud se totiž začne autoritativní systém rozpadat, nikdo nemůže předem odhadnout, kde až se rozpad zastaví.

Již od dob historiků starého Řecka se traduje myšlenka, kterou převzali i Palacký a Masaryk, že státy se udržují idejemi, na jejichž základě vznikly. Myslím, že tuto myšlenku lze analogicky použít i pro podmínky vzniku a trvání tak velké a globálně působící organizace jako je Českomoravský fotbalový svaz. Řešení moravské otázky je podle mého soudu takovou idejí, která je zabudována do základů ČMFS. Změnu této ideje by mohl přinést zase jen adekvátní dějinný zvrát, který všechno ve společnosti postaví na jiné základy, a který není ovšem na obzoru, nebo konsensuální obecný názor na nutnost zásadní změny struktury a vztahů ve svazu, jestliže by ty současné přestaly vyhovovat prudkým změnám ve vývoji společnosti nebo měnícím se potřebám rozvoje fotbalu.

Aniž bych chtěl odhlížet od řady problémů, s nimiž se zákonitě musí svaz vyrovnávat, rád bych konstatoval, že demokratické struktury ČMFS mezi něž patří i rovnoprávné postavení Moravy a Čech, vytvářejí spolehlivý rámec pro rozvoj všech fotbalových aktivit od amatérského fotbalu okresů až po profesionální soutěže a reprezentaci.

JUDr. Jiří Daněk, zástupce Legislativně právního oddělení ČMFS

A aby i Moravané měli svůj prostor, sáhl jsem pro názor do historie. Ale dopředu říkám, že s ním nesouhlasím. A volám: „Češi jsou fajn, takové reky, se kterými jsem seděl v orgánech, jako je Venca Chvála, Pavel Hosman, Vojta Čížinský nebo Jarda Šeterle, by bylo nedobré hanit.“ Prožil jsem s nimi mnohé a vždy jsem se od nich měl možnost leccos přiučit. Neskákali z černé na bílou a stáli si za svým názorem, i když se to mnohým mocným nelíbilo.

Pane Karle, máte slovo! Ale, prosím Vás, doba se změnila a mnohé už neplatí...

Karel starší ze Žerotína (15. 9. 1564 – 9. 10. 1636) byl odhodlaný zastávce moravského zemského patriotismu. Za největší nepřátele Moravy – snad jen o Němcích měl ještě horší mínění – pokládal Čechy. V roce 1606 o nich napsal velmi trpce:

„Zdaliž oni nejsou, kteří nám svobod našich závidí? Zdaliž oni nejsou, kteří nás opanovati a sobě podmaniti obmýšlejí, aby sami hlavou a my ocasem království jejich zůstávali? Neboť jakkoli se pěkně stavějí, jakkoli lahodná slova od sebe dávají, jakkoli mocným a upřímným přátelstvím se zavazují, to nic není, já je znám a vím, že kdekoliv mohou a příčiny dostanou, všudy námi zadní kouty vymetají!“

Historická tradice Moravy není na české závislá. Moravané nemají s „praotcem Čechem“ nic společného. Pocházejí od dávných Markomanů a Velkomoravská říše na stát markomanský navazovala.

V duchu této historické tradice bylo sepsáno i první historické dílo dějin Moravy jako celku, Bartoloměje Paprockého z Hlohol: „Zrcadlo slavného markrabství moravského“ vydaného roku 1593 v Olomouci.

motto

Češi a Moravané mají dostatek státnického rozumu a jejich společné zájmy jsou shodné. Klín se však mezi ně snaží vrazit ti, kteří nechtějí jednotu, a moravskou otázku a komorovost pak používají jako nástroj, který má vytvořit prostor, ve kterém chtějí vládnout.

O samostatné lize

aneb

Jak liga zůstala téměř sama

Samostatná liga – nic není tak úderného jako senzace vykřičená v hlavním večerním zpravodajství celoplošných televizí.

Nic nemá tak lavinový efekt jako šíření těchto poplašných zpráv.

A tento termín byl vystřelen jak koule z Aurory a zasáhl ten večer fotbalové hnutí jako vlna Tsunami.

Zvláště, když za slovem redaktora odkryli svou tvář ti, co za tou myšlenkou se skrývali. Vacek, Pelta a Leška obletěli v letadle Primy, Novy a ČT ten večer republiku.

TV Prima

Leška: *„Myslím si, že je podstatné, že jsme se shodli, že tato strategie je správná. Čili, je tady vůle a teď se musí najít cesta.“*

Velmi podivné vyjádření od člena výkonného výboru, který před čtrnácti dny na našem zasedání nic neavizoval. Kde ten Láďa tu vůli objevil, když ještě před čtrnácti dny žádnou neviděl?

Pelta: *„Cítil jsem v tom hnutí mezi těma kluby, mají výraznou majoritu pro podporu této myšlenky.“*

Komentátor: *Jenže návrh smlouvy, která měla být právním základem samostatné ligy, byl označen za paskvil a stažen z programu.*

Hmatatelným výsledkem jednání je ustavení 5členné komise, která má dodat bližící se valné hromadě změnu stanov. Úplná samostatnost ligy připadá v úvahu podle Kubíčka až od sezony 2003-2004.

ČT1

Vacek: *„Kdyby to prošlo na valné hromadě, tak by to bylo od následující sezony.“*

A ČTK ten večer napsalo:

Šéf firmy STES Jaroslav Vacek jen těžko skrýval své zklamání. „Mrzí mě, že když se objeví nějaká nová myšlenka, každý hned hledá, kdo na tom vydělá, aniž by se zabýval tím, že novinka prospěje celku,“ povzdechl si Vacek a pokračoval: „Někteří v první řadě hledají důvody, proč něco nejde.“

Proti všem se pak zviditelňovala na všech stanicích moje hlava mávaje nesmyslnou smlouvou, která si brala fotbalový svaz jako rukojmí a nástroj.

Proboha, kdo to vymyslel a co tím sleduje?, létalo mi hlavou. A začínal jsem si věci dávat dohromady.

Na začátku května byla do Olomouce svolána schůzka na vysoké moravské úrovni, Baník – Göre, Radimec, Synot – Hastík, Brno – Krejčí, Drnovice – Gottvald, Kopecký, Opava – Jakubek, Somer, Hradec – Voda, Olomouc – Kubíček. S hlavou plnou nápadů tomuto sezení předsedali Vacek a Kinda za STES.

„Chlapi, na začátku vám chceme říct, že my jsme se v Čechách už rozhodli, a protože je nás většina – Sparta, Slavia, Budějovice, Příbram, Teplice, Žižkov, Blšany, Bohemka, Jablonec,

vlastně nemáme co řešit. Ale mi chceme, aby jste se té k iniciativě připojili. Vždyť ji vymyslela mocná Sparta,“ informovali nás dále.

„A jak by to mělo vypadat? Bude se to jmenovat Sdružení ligových klubů, v čele bude stát předseda a bude se to po rocích střídát. V prvním roce se do čela postaví ten neschopnější, Vlasta Košťál. Pod ním bude generální ředitel ligy a ten se bude jmenovat Macela. V této skupině pak ještě budou dva zástupci, a to předseda komise rozhodčích a předseda komise delegátů.“ Znělo to jasně, takže liga musí ovládat dvě nejlukrativnější komise ve fotbale na všech úrovních – rozhodčí a delegáty. Myšlenky plynuly dál: *„Druhá liga nás moc nezajímá, sami se rozhodněte, zda ano nebo ne. Do 17. 5. vám připravíme smlouvu a 21. 5. bychom si to mohli odsouhlasit na ligovém shromáždění.“*

Sakra, sakra! Takže, stručné shrnutí. Sparta to vymyslela, Vacek to podpořil, Češi si to odsouhlasili a my máme koukat jako vždycky. Nejlépe, kdybychom přitom ještě tleskali. Jako to mám už ve zvyku, sedl jsem si k počítači a napsal několik stran, proč to nejde.

Jednak nás Franta Chvalda učil už léta, že UEFA si nepřeje, aby rozhodčí a delegáti podléhali přímo klubům. Dokonce za to hrozí vyloučení z UEFA, kdybychom podlehlí svodům.

Za druhé, oddělit ligu od svazu je nebezpečné a vytvořit dvě zájmové skupiny samostatné a na sobě nezávislé je vždycky nebezpečné v jednom prostředí, zvláště, když v čele obou pak stojí uzurpátoři moci.

Protože jsem negativista a paralyzuji všechna jednání, jak píše Vlasta Košťál v jiné kapitole, sedl jsem k počítači a ještě ten večer jsem napsal osm stran hustého textu, a protože nejsem týmovým hráčem, hned večer jsem to všem sdělil, aby viděli, jak si hrají na vlastním písku. I tyto stránky jsou pečlivě uloženy v archívu.

Na tuto moji iniciativu jsem okamžitě obdržel reakci z hlavy nejpovolanější, otce této myšlenky, Jardy Vacka. Aby nedošlo k omylu, přepíšu dopis celý, co v archívu je uložen, protože i mým krédem je korektnost vždy a za každých okolností.

Z přístroje Pragosportu, a. s.

FROM: Jaroslav Vacek

TO: SK Sigma Olomouc

ATTN: p. Jiří Kubíček

DATE: 14.5.2001

Jirko,

bohužel ne od Tebe, jak bylo domluveno, ale z jiných zdrojů jsem dostal Tvůj dopis se stanoviskem k záležitosti „samostatné ligy“.

Na tento názor máš plné právo a jeho prezentace byla dohodnuta.

Jsem ovšem velmi zklamán, neboť přesto, že jsem na začátku našeho olomouckého setkání řekl, že jsem pouze ve funkci nezávislého člověka, který má předat určitou informaci a že nebudu volit diplomatické definice, ale použiji svých slov, jsi použil mé jméno s definicemi, které jsou jednat nepřesné, vytržené z kontextu či nepravdivé.

Dále považuji za nekorektní, že opět zveřejňuješ záležitosti o hospodaření STES, které byly prověřeny, odsouhlaseny a uzavřeny.

Mým krédem je korektnost vždy a za každých okolností a nedovolil bych si nikdy takovéto situace použít k získání vlastního prospěchu. Vždy se ptám, co to přinese. Proto jsem nechával bez povšimnutí např. Tvoje veřejně prezentované nekompetentní závěry týkající se smlouvy NOVA.

Nepovažoval jsem a nepovažuji toto za nutné a prospěšné.

Za opravdu katastrofální nekorektnost považuji to, že jsi uvedený dopis dal médiím dříve, než jej měli možnost vidět ti, kterých se to týká. To bych nikdy neudělal.

Zdraví Tvůj dlouholetý přítel

Jarda Vacek

Média, ta slyší na všechno, co zavání krví a válkou a přináší krmivo pro sportovní stránky. Od té chvíle se začaly o myšlenku samostatné ligy zajímat všichni. Tři z nich jsem si pro autentičnost dovolil připojit.

A v tom se objevila smlouva, co měla znásilnit celý svaz. Vymyslel ji doktor Suchánek z Pragoportu a sám ji také přišel konzultovat na právní úsek svazu. Když ji Petr Doležal spatřil, zamžilo se mu před očima a i on ve svém materiálu z 16. 5. 2001, rovněž archivovaného, s názvem *Posouzení návrhu (konceptu) z hlediska platných Stanov a předpisů ČMFS* jednoznačně v závěru říká: „*Je však třeba říci, že v dané chvíli v sobě smlouva skrývá tolik úskalí na první pohled zjevných a neřešených a zřejmě ještě více skrytých, přičemž záměr odstartovat tímto způsobem soutěžní ročník 201/2002 by v případě vůle VV ČMFS jako vykonatele právní subjektivit byl nepochybně obrovským rizikem. Vazbu na vertikálu fotbalového hnutí v kontextu stávajících Stanov a předpisů ČMFS, resp. její důsledky lze rovněž velice složitě předjímat.*“

Otcem myšlenky byl Jaroslav Vacek, který dohodl z klubu celý postup, a právník z jeho Pragoportu vypracoval smlouvu, která by schválením na ligovém shromáždění, ovládla prakticky veškeré dění v ČMFS. Byla to snaha o převrat zevnitř pod heslem samostatné ligy. Podpisem smlouvy by prakticky ligy řídila svého servismana ČMFS a výkonný výbor by byl paralyzován.

Rozhodující střet se odehrál na mimořádném ligovém shromáždění dne 21. 5. 2001. Po slovních přestřelkách a hlasité rétorice, kdy se kategoricky postavila proti Olomouc a Prostějov, se rozhodlo, že tudy cesta nevede a utvořila se právní skupina pro vznik alespoň Statutu Ligového shromáždění, který zajistí jistou autonomii.

A tak vznikl Statut, který máte přiložen. Je v něm více autonomie, než je liga schopna zvládnout. Podstatnou část myšlenek v něm jsem přebral při jejich tvorbě ze Stanov Ligového svazu Německého fotbalového svazu, který Němci lopotně a pečlivě tvořili téměř tři roky, a ke kterým jsem se díky Jardovi Šeterlemu včas dostal.

Ligový Statut byl nakonec schválen a já si dovolím jen zacitovat ze své zprávy k delegátům na valné hromadě ČMFS 2001: *Jestliže tento obsah slova samostatnost, který liga díky Statutu získala, chce někdo ještě dnes rozšiřovat, bude jen těžce hledat další oblasti. Jestliže někdo volá po větší samostatnosti a má na mysli zřízení subjektu s vlastním IČO, nebude mít v ruce více samostatnosti ve svém obsahu, ale pouze svojí formou. Pocit, že máme více samostatnosti, není o tom, kolik je jí napsáno v předpisu, ale kolik mi je dáno k dispozici, abych ji mohl uplatňovat, a to je o lidech. Přál bych ČMFS, aby si do čela zvolil ty, kteří ostatním předají důvěru ve vlastní samostatnost.*

Před letošní valnou hromadou si slovo samostatnost znovu vzali lídři do svých úst. Vlasta Košťál znovu ukázal, že neví, co chce, ač v roce 2001 byl zastáncem této myšlenky, cituji: , na své tiskové konferenci dne 18. si znovu odporuje.

Jiný otec myšlenky, Jarda Vacek, to pojímá z jiného břehu. Když budu ve výkonném výboru, tak se liga osamostatňovat nemusí, a když v něm nebudu, musí se osamostatnit vždy. I zde si dovolím zacitovat:

Proč asi?

A pak zde máme Frantu Hrdličku, ten, ať se podílel na myšlence osamostatnit, a nebo s námi tvořil Statut, bude volat stále dokola: „*Samostatnost, samostatnost, samostatnost!*“ A proto si dovolím zacitovat Deník Sport z 26.6.2001, který byl pro mě malým vyznamenáním:

„ Vyslat do pracovní komise ke statutu ligového shromáždění teplického mižs praxe Hrdličku a mladičkou právníčku se sotva oschlým diplomem Fráňovou a chtít po nich, aby vyzráli na protřelé, vysokoškolsky vzdělané funkcionáře typu Kubička či Šeterleho, pro něž se studium fotbalových norem stalo koníčkem, je diletantstvím a naivností nejvyššího typu. Porážka za takového rozložení sil, zvláště když svazový právník Doležal rovněž ctil platné fotbalové řády, byla jasná“ ...

A pak zde máme toho posledního, co proto samostatnost horuje.

Ivan Hašek, který byl deset let v zahraničí si to dokonce to dal do volebního programu. Neznaje obsahu samostatnost dává za příklad zahraniční ligu. A to ukazuje na jeho neznalost, protože jednu takovou, německou, jsme kopírovali a přidali tam samostatnosti více, než mají Němci. Jenomže myšlení v zahraničí je jiné, jinak myslí vedení ligu v Německu a jinak myslí v Česku. Tam totiž nemají ty ptáčky, co za osamostatněním vidí ovládnutí. A to je konec kapitoly tak složité a tak medializované.

Však nejlépe, zda samostatnosti je třeba , může zodpovědět její předseda ligového shromáždění a spoluzakladatel myšlenky Tady jsou jeho slova :

Sport – příloha Volno 24/2001 – Rozhovor týdne

„ Chceme se sami řídit a podobně jako v české hokejové extralize o sobě rozhodovat nezávisle na tom, kdo zrovna svaz řídí. Žádáme ligovou autonomii“

Server Fotbal.cz 20.12.2002 – Rozhovor před VH 2003

Profesionální kluby vstupovaly na minulou valnou hromadu se záměrem, že by se měla profesionální soutěž oddělit od svazu. Jaká je situace nyní?

Jsem přesvědčen, že v současné době bylo dosaženo maxima potřebného. Kluby jako obchodní společnosti jsou samostatné a samy za sebe odpovědné. Pokud jde o začlenění do systému českého fotbalu, ukázalo se , že úplné odtržení není až tak naléhavé.

A jen dodám to podstatné ataky proto, že Jarda a Vlasta jsou ve výkonném výboru a tím mají věci pod kontrolou. Ale...

Ostatně 24.3.2005 si i novináři všimli, že Vlasta co by nový Frontman už o dělení nestojí...

Znovu však říkám

Ale co bude po volbách, když...?

Události, které (ne)otřásl svazem

Stavěli jsme národní stadion

aneb

Jak neznámá firma ke štěstí přišla

Kdo jednou sáhne na horkou plotnu, ten si dá příště velký pozor na to, kam sahá. Kolektivní zodpovědnost byla svými zkušenostmi z řízení výkonného výboru a jeho informování čím dál ostražitější, jak rostla praxe a zkušenosti. Mnohdy jsme si připadali jako investigativní novináři, kteří slídí po senzaci.

Jedna z nejpodlejších akcí útočících na samu podstatu řízení ČMFS a odpovědnosti výkonného výboru za stav věci byla akce výstavby národního stadionu. Abychom měli jistotu a informace, delegovali jsme do komise pro výstavbu místopředsedu Mokrého a domnívali se tak, že žádné nebezpečí nehrozí. Ale i v tomto jsme se mýlili.

Dne 19. 12. 2003 byl řádný výkonný výbor v Brně, na kterém chyběl Vlasta Košťál i Obst, ten z důvodu těžké chřipky, která trvala až do 29. 12. Na programu tehdy nebyla žádná informace ve věci rozhodování o národním stadionu.

Těsně před lednovým zasedáním výkonného výboru jsme však byli konfrontováni otázkou: *Víte o tom, že byla podepsána dohoda o výstavbě národního stadionu? Zůstali jsme jako opaření a začali pátrat.* K našemu zděšení jsme zjistili, že 22. 12. 2002, tj. v době hluboké neschopnosti předsedy Obsta, tento podepsal s doktorem Böhmem memorandum o spolupráci na projektu vybudování národního fotbalového stadionu (viz příloha). V článku 4.2 je pak konstatováno: *Hlavní město Praha bere na vědomí, že výlučným partnerem ČMFS v projektu národního fotbalového stadionu je Sport City Prague, a. s. V koordinačním výboru pak fotbal zastupují předseda Obst, Vlastimil Košťál, Michal Voráček a John Brandon, tzn. 2 zástupci Sparty Praha a neznámý člověk, o kterém jsme do té doby nikdy neslyšeli. A to nejstrašnější, v kapitole 4 Záměr výstavby je následující odstavec: Finanční parametry projektu byly ověřeny předběžnou studií proveditelnosti výstavby národního fotbalového stadionu a souvisejících komerčních ploch na Strahově, kterou zpracovala, z pověření ČMFS a Sport City Prague, mezinárodní konzultační společnost Gardiner & Theobald. Zvláště zarážející jsou slova byly a zpracovala, tzn. že již někdo rozhodl, že se konalo, a předpokládáme i platilo. Studie proveditelnosti bývá v ceně okolo 2 % ceny stavby, která se v tu dobu předpokládala v hodnotě 4 až 5 miliard.*

Když jsme se na únorovém výkonném výboru zeptali ústy pana Gajdůška, projekčního inženýra a zkušeného stavaře (viz příložený zápis z VV), zda by bylo možné nahlédnout do této studie, vyskočili jako čertíci z krabičky pánové Košťál s Vackem a prohlásili: „*Rozkol ve výkonném výboru, jdeme na tiskovou konferenci a tam prohlásíme, že nechcete stavět národní stadion.*“ V té době jsme měli málo informací na to, abychom se pouštěli do sporu. Proto jsme pátrali dál a na příštích dvou zasedáních se opět snažili dostat k údajné studii proveditelnosti. Nakonec nám bylo řečeno, že ještě zpracována nebyla. Naše informace jsou však jiné. ČMFS má ve svém rozpočtu platbu na projekční připravenost a podle našich informací již na tyto účely odešlo z konta ČMFS přes milion korun.

Jak je možné, že bez projednání ve výkonném výboru je schopen někdo předat veškerá práva k tak lukrativní záležitosti jako je výstavba národního stadionu neznámé firmě, jsme nepochopili. O to spíš, když z výpisu z obchodního rejstříku vyplývá, že tato firma byla založena 18. 9. 2002 a jediným jejím smyslem bylo nakládat s národním stadionem. Rovněž nominace do koordinačního výboru neznámého člověka a dvou Spartaňů je podivná. A aby podivností nebylo málo, členem dozorčí rady této společnosti je JUDr. Petr Balcar, spolužák doktora Obsta z právnické fakulty.

Považujeme rozhodnutí o národním stadionu a předání práv za svatokrádež fotbalových klenotů a domníváme se, že by měla být zodpovězena na valné hromadě. O to víc, když podle neoficiálních

informací bylo za neprojednané a neschválené akce v rámci výstavby již vyplaceno ze svazové pokladny přes 2,5 milionu korun.

Arogantní chování pánů Košťála a Vacka v této věci a nervozita předsedy Obsta pak dávají tušit, že jde o velkou hru.

Tímto konáním byly pošlapány veškeré principy řízení v ČMFS a měl by za ně někdo nést přímou osobní odpovědnost.

Děsí mě totiž, že díky své funkci nesu zodpovědnost za stav způsobený předsedou svazu :

Hlavní město Praha berena vědomí, že výlučným partnerem Českomoravského svazu v projektu výstavby Národního fotbalového stadionu je Sport City Prague, a.s. v čele s neznámým člověkem...

Události, které (ne)otřásly svazem

Kam zmizela naše práva televizní aneb

Tak dlouho jsme se ptali, až jsme se nic nedozvěděli

Jestli se něco dá nazvat rodinným stříbrem fotbalu, pak jsou to jeho práva k utkáním národního mužstva. Ostatně, podívejme se, jakou hodnotu mají televizní práva v tak prestižní soutěži jako je Champion's League. Každý z 32 klubů si přijde během jednoho roku na minimálně 100 milionů korun za účast. A já si myslím, že národní mužstvo, které pravidelně po dvouletých cyklech startuje v kvalifikacích ME a MS, má podobnou hodnotu, vždyť jistota sehrání minimálně 5 utkání ve skupině je dána rozlosováním. Je pravdou, že ve skupině ne vždy jsou tak lukrativní soupeři jako v prestižních pěti evropských zemích, ale výsadní postavení národního mužstva je neoddiskutovatelné.

Při hodnocení této problematiky je potřeba se ale vrátit do počátku profesionalismu v Česku, protože z té doby jsme si přinesli dluhy, které dodnes nebyly splaceny.

Když Franta Chvalovský v roce 1993 na jaře představil svou vizi o marketingu zajišťujícím do té doby nevídané částky, chyběla mu do této vize jediná věc, smlouva s televizí, která by vysílala ligový a reprezentační fotbal. Jak jistě všichni víme, televize Nova rozjížděla svůj projekt 4. února 1994 a do té doby byla jediným českých televizním médiem Česká televize. Ani hřiště ligových klubů nebylo obklíčeno reklamními panely, byl jen v jedné řadě. K naplnění svého záměru tedy sáhl Franta, ve snaze rozjet profesionalismus již od sezóny 1993-94, k půjčce. Nebyla malá, 50 milionů korun byly v té době obrovské peníze, které se hezky rozkutálely hned v první sezóně pro ligové kluby, ale splatit je se nepodařilo ani do dnešního dne. Když pak hned v počátku, jak je to již běžné (paralela s rokem 2001, viz kapitola STES), se proti všem postavila Sparta Praha, Petr Mach, v té době prezident Sparty, uzavřel 7. 9. 2003 smlouvu s Českou televizí, a tím pádem znemožnil, aby byla uzavřena s televizí Nova smlouva o vysílání všech 16 klubů na této stanici. Tím od počátku naboural tento projekt a připravil většinu klubů o peníze. Částka, za kterou prodal svá práva, byla v té době nesmyslná a činila 25 milionů korun, když smlouva zněla na 25 let. Peníze z této smlouvy odešly pak do Lichtenštejnska, do schránky LCE, která měla své sídlo ve Sluneční ulici ve Vaduzu. Jednateli této firmy byli dva lichtenštejnští občané z knížecího rodu a za firmou stál jeden nejmenovaný tichý společník. Nemohu bohužel posloužit příložením obchodního rejstříku, protože pod pohružkou vyhození auta do povětří, jsem coby předseda komise pro televizní a rozhlasová vysílání musel originál odevzdat do jedné nejmenované schránky.

Když se ukázalo jako nevyhnutelné separování Sparty a následovalo začlenění Sparty do STES se všemi právy a povinnostmi, bylo potřeba vydané prostředky ve prospěch Sparty nějak napravit. Byla proto dodatečně uzavřena smlouva mezi AC Sparta Praha a Českou televizí na práva z Ligy mistrů pro období 1994-99 v hodnotě 5 milionů ročně.

Tento příběh vyprávím pouze proto, abych poukázal na cennost, jakou mají televizní práva.

V zápise 1/1995 se pak k této problematice objevil následující odstavec: *Je připravována dlouhodobá spolupráce s UFA, která je významnou marketingovou společností v Evropě. Zvláštní **společnost** zasluhuje televize Nova, neboť vytvořila dobré podmínky pro fotbal a je dalším významným sponzorem ČMFS.*

V zápise 4/1995 pak ČMFS konstatuje: *V roce 1995 vstoupil strategický partner UFA, který uhradil dluh z roku 1993. Jen pro zajímavost, kvalifikační utkání ČR x Nizozemsko se vysílalo na 150 televizních stanicích.*

Toto stručné konstatování v zápise bylo informací o tom, že mezi UFA, STES a ČMFS byla dne 10. 2. 1995 podepsána smlouva na prodej televizních a reklamních práv národního mužstva do splacení částky 50 milionů Kč podle tabulky uvedené ve smlouvě. Od té doby žili všichni členové dozorčí

rady STES a výkonného výboru v domnění, že postupně se za naše utkání z domácího prostředí, která prodáváme prostřednictvím UFA, uhrazuje přejatý dluh a v momentě, kdy bude uhrazen, smlouva skončí.

Dovolím si připomenout, že od roku 1995 do dnešního dne jsme odehráli 50 utkání v České republice, ke kterým jsme měli práva, z toho některá velmi dobře prodatelná, jako Nizozemsko, Turecko, Rakousko, Švédsko, Itálie, Belgie, Dánsko, Švýcarsko, Skotsko, Španělsko (z toho některá opakovaně), a do dnešního dne jsme uvedený dluh nesplatili. Ještě složitější situace však nastala po zjištění, že odpovědní funkcionáři Českomoravského fotbalového svazu nepostupovali podle zásad řízení platných v našem občanském sdružení a jednali takzvaně na vlastní pět.

Co se stalo? Ač byla problematika televizních práv téměř pravidelným bodem programu výkonného výboru, ani jedenkrát zodpovědné osoby, předseda Obst, resp. Jaroslav Vacek, který měl tuto problematiku v gesci nebo byl předsedou DR STES, neinformovali o jiné variantě, než která byla známa z roku 1995. Proto také na valné hromadě v základních 7 tezích požadovala Morava v článku 6 *Zajištění provedení analýzy obchodních smluv společností STES a STES International, které upravují vztahy s TV a prodej marketingových práv* (viz kopie tezí v kapitole valná hromada), a poté byla výkonným výborem dne 4. 9. 2001 nařízena kontrola činnosti STES (viz příložený zápis). Výsledek byl pro všechny šokující. Bylo zjištěno, že bez vědomí výkonného výboru a bez informování DR STES byla smlouva dvakrát změněna, dne 18. 12. 1998 tehdejší předsedou Františkem Chvalovským a 28. 11. 2001 předsedou Obstem, a zároveň byly změněny platební podmínky. Toto zjištění pochybení vedlo zástupce kolektivní zodpovědnosti ve výkonném výboru k zadání úkolu pro revizní komisi a zpracování materiálu, který podrobně vyhodnotil toto období. Oblast televizních práv se tak stala jednou z největších rozbušek ve výkonném výboru.

Přišlo se mimo jiné na to, že za zády výkonného výboru byly individuálně dohodnuty podmínky spoluúčasti na zisku z přátelského utkání Francie x ČR, a bez vědomí výkonného výboru byla italské straně bezplatně převedena práva k přátelskému utkání v ČR, hranému v Praze 18. 5. 2002.

Dále vyšlo najevo, že předseda Obst neměl ani tušení, co podepisuje 28. 11. 2001, protože verze smlouvy byla pouze v německém jazyce a předseda podepsal tuto předloženou smlouvu na základě nehybnoucí důvěry k Jaroslavu Vackovi.

K dořešení celé problematiky pak byl svolán mimořádný výkonný výbor dne 13. února 2004, před jehož začátkem rezignoval na svou funkci předseda DR STES, Ing. Josef Lébr. Sřet dvou filozofií, kolektivní a individualistické, byl asi v této věci nejtvrďší a vyslovené závěry nejmarkantnějším příkladem rozděleného myšlení.

Výkonný výbor dne 24. 3. 2004 shrnul ve svém zápisu (viz příloha) zprávu ORK ve věci televizních práv a vydal usnesení. Ve stejný den pak na tiskové konferenci byl uvedený spor popsán jako zurčící zákulisní válka s nadpisem *Vacka bude kontrolovat svaz* (viz příloha). Jarda pak v pohnutí mysli podal prohlášení, které nejlépe koresponduje s jeho filozofií, uvažováním a záměry. **„Byl jsem nositelem názoru, že výkonný výbor by měl fungovat jako kontrolní orgán. Ukázalo se, že je to názor menšinový.“** řekl místopředseda ČMFS. **„Respektuji rozhodnutí, že výkonný výbor je výkonným orgánem, i když mně osobně připadá, že zvolený mechanismus je zdoluhavý a všechno by šlo řešit jednodušeji.“** Po deseti letech práce ve výkonném výboru a v rozhodující funkci ve STES je to nádherné doznání, dodávám já. Nutno podotknout, že při všech těchto jednáních Vackovi sekundoval Košťál, Leška, a když byl přítomen, tak Kinda. Není větším pohrdáním rozhodnutím výkonného výboru, než když za jeho zády změníte jeho usnesení a prezentujete ho tím jako svoje vítězství. I takové věci jsou na půdě ČMFS možné. Dne 6. 4. 2004 byla podána do složky na stůl pány Vackem a Kindou (těžko pochopit, proč zrovna on je podepsán pod usnesením výkonného výboru) informace z jednání výkonného výboru ve věci televizních práv a předloženo usnesení. Bohužel, do složek klubů II. ligy, které jsou asi méněcenné, toto dáno vůbec nebylo a neobjevilo se to ani ve složce připravené pro generálního sekretáře Fouska a místopředsedu Mokrého, v té době předsedu DR STES. Sami si můžete udělat obrázek o myšlení uvedených pánů, když v příloze je kopie zápisu z výkonného výboru z 23. 4. 2004, a z ní zjistíte, že to

nejpodstatnější, a to konstatování, že k uzavírání smluv si měli všichni zainteresovaní vyžádat souhlas výkonného výboru, jaksi nedopatřením vypadlo, a tím došlo k hrubé dezinformaci Ligového shromáždění.

Jeden pozitivní prvek tento střet měl, zástupci kolektivní zodpovědnosti odhlasovali 8:5 rozsah pravomocí statutárních zástupců ČMFS, který je rovněž přílohou této kapitoly. Zamezil totiž podobným praktikám v zavazování ČMFS za hranice mandátu svěřeného volbami do výkonného výboru.

Aféra
aneb
Hod' kamenem kdo jsi bez viny

STES

aneb

Jak dcera začala řídit matku

Události, které (ne)otřásly svazem

Jak jsme volili Klekí Petru

aneb

Co způsobil Václav Faltus

Jen málo co je ve fotbale tak mediální jako změny trenérů, o to víc, když jde o trenéra národního. A právě jedna s těch nejdůležitějších se odehrála hned v počátku volebního období.

Naše neúspěšná kvalifikace proti Belgii přinesla rezignaci trenéra Chovance a otázku - **KDO ???**

Oficiální zápis z jednání výkonného výboru je přiložen, ale pikantnost tentokrát nebyla v oficialitách.

Nebylo nikdy tajemstvím, že zejména vlivní manažeři kroužili kolem národního mužstva jako včely kolem úlu. Snaha prosadit svého hráče do národního dresu se lukrativně vracela při jeho zobchodování. Proto také tato lobbystická skupina měla vždy eminentní zájem na tom, kdo bude rozhodovat o ovečkách z jejich stáda. To, že k tomu používala lecjaké metody, je asi většině fotbalových funkcionářů jasné. Však také Vackovo prohlášení na výkonném výboru při hodnocení neúspěchu s Belgií: „*Pavel Nedvěd škodí reprezentaci*“ nebylo z jeho hlavy...

Dne 26. 11. 2001 po vyhlášení čtyř kandidátů, ze kterých vzejde nový lodivod, Brückner, Jarabinský, Petržela, Škorpil, začal hon na čarodějnice a padaly kurzy jak na dostizích. Pro média byla situace jasná – Jarabinský. Co na tom, že odborná trenérská fronta si vyhodnotila v časopise Gól Brücknera do čela svých tabulek.

Není asi jednoduché pro úspěšného trenéra přečíst si, jak je neperspektivní pro reprezentaci, zvláště, když jeho ego ční jak Eiffelovka.

Výkonný výbor navíc rozhodl, že pohovory s kandidáty povede skupina Obst, Brabec, Vacek, Mokřý a Fousek. Ti pak měli doporučit výkonnému výboru návrh k rozhodnutí. Z tohoto složení byli Košťál s Vackem pěkně nervózní, protože cítili, že minimálně 3:2 nemají věci pod kontrolou. Slova o neperspektivnosti Nedvěda a lobování za Jarabinského byla až nechutné.

Rozhovor „*na zakázku*“ s Jaroslavem Vackem ve Sportu 20. 11. 2001 hovořil jasně:

„Je nutné stanovit osobní odpovědnost úzkého okruhu, kteří budou mít odpovídající pravomoci a také chuť riskovat kůži v zájmu tak vysoce karátové záležitosti, jakou národní mužstvo je.“

Neměl by být zmiňovaný okruh dvoučlenný? Neměl byste ho tvořit vy a ...?

A šéf Sparty, Vlastimil Košťál, protože v něm v poměrně krátké době vyrostla osobnost, která si vydobyla pověst schopného nekompromisního člověka zejména v jednáních s hráči a realizačními týmy. Pro nás, kteří jsme obroušeni časem a fotbalem, to je obohacení a přínos.

Vedení nad reprezentací máte rozděleno, ideálního trenéra už asi rovněž vybraného.

„Ideální by byl ten, kdo by přivedl reprezentaci na ME či MS a tam se probojoval minimálně do čtvrtfinále. To ovšem dopředu nemůže garantovat nikdo.“

Tak alespoň optimálního?

*„Máme kandidáta, který splňuje, co požadujeme.“ **Jediného!***

Z ciziny? Z tuzemska?

„Na angažování zahraničního trenéra nenazrála doba ani potřeba.“

Samé mlhavé odpovědi.

„Nerozhoduji o všem.“

Tak přímo, bude Josef Jarabinský pokračovat v kontinuitě slovenských trenérů u české reprezentace?

„Mám velmi internacionální cítění, takže k této volbě mám pozitivní vztah.“

(V létě 2002 byl trenér Jarabinský jmenován trenérem Sparty, poznámka autora)

Ani lobbyisté neváhali a dělali všechno proto, aby Karel zamířil na Slovensko. A ta podpora nebyla pouze slovní. „*Ponuka*“ Slovenského fotbalového svazu s podporou jednoho vlivného manažera z Čech v tu chvíli přebila tu českou nabídku – nejistou. A Karel uražen z vývoje svého kurzu v českých médiích to večer vzdal.

Ráno ke mně přišel do kanceláře Mojmír Fryčák a z očí mu koukalo zklamání. Bodejť ne, byla to jeho první negativní zkušenost ve vedení svazu. „*Před chvílí mi volal Petr (Fousek pozn. autora) a oznámil mi, že Karel to vzdal a oficiálně to sdělil předsedovi telefonem.*“ Na Mojmíra byl hrozný pohled, asi jako na ligového funkcionáře, co právě sestoupil do II. ligy. V takových chvílích se má udělat pouze jedno, a to jsem mu poradil. Dal jsem mu půl litru slivovice, doporučil ji vypít, vyspat se a na druhý den hledat pozitiva v další práci. Poděkoval a odešel. A pak mě napadlo - začínal jsem už toho Obsta prokoukávat - že se ho na to zeptám sám.

Vytočil jsem předsedovo číslo a zeptal se: „*Tak prý nám to Karel vzdal?*“ „*Jo, už sem volala i Nova. Jsou pod kopcem*“, sdělil mi Obst. „*A ty to máš od Karla písemně?*“, ještě jedenkrát jsem se zeptal. „*Ne, nemám, volal mi to ráno.*“ A v tom mě to napadlo. „*Ty Honzo, já ti mám pocit, že tě někdo chce doběhnout, volali mi novináři, že tě zkouší, jestli jim to zbaštíš, a nechali ti zavolat Václava Faltuse, aby imitoval Brücknera.*“ Obstovi vypadl telefon a než ho složil a zavolal, měl jsem čas zformovat si další myšlenky. Opět se ozval: „*To myslíš vážně?*“ „*Takhle mi to řekli, ale jestli chceš, zajedu ke Karlovi a prověřím to, vždyť to mám dva kilometry. Do té doby zastav Novu a já ti pak zavolám.*“ Potřeboval jsem posilu. „*Kde jsi Mojmíre?*“, zněla otázka. „*Nalévám první baňku.*“ „*Tak ji vylej a za dvě minuty před tribunou.*“ zněl povel do sídla Moravy. A aby úderná síla na Karla byla ještě větší, zavolal jsem Vlastovi Petrželovi a Sašovi Károlyimu. „*Prosím Vás chlapy, za patnáct minut budu u Brücknera a vy mu, prosím, do té doby zavolejte, ať nic nevzdává, že ho máme všichni rádi, i vy v Čechách, a že je nejlepší.*“ A tak se stalo. Když jsme mačkali zvonek, zrovna Karel končil hovor s JUDr. Károlyim. Už jsem jen zaslechl, jak Karel říká: „*No, když myslíte, pane doktore, tak já to ještě zvážím.*“ A to byl přesně ten moment, na který jsem mohl navázat.

To, co se dělo u Brücknerů dalších 30 minut popisovat nechci. Patří to do tajemství, která budiž navždy utajena. Asi za hodinu jsem zavolal Obstovi a suše oznámil: „*Karel nic nevzdal, výběrová komise může pracovat dál, všechno je OK.*“

Ještě jedenkrát se postavil Jarda Vacek na zadní, ale víc jak dva hlasy z pěti už nesehnal. Proto raději rezignoval, aby nebylo zřejmé, že názorové rozdíly a střety filozofií fungují i v tak úzké skupině, jaká byla ustavena pro volbu trenéra.

Na výkonném výboru dne 12. prosince 2001 byl Karel Brückner hlasováním 12:0 zvolen trenérem České fotbalové reprezentace.

K tomuto příběhu však patří ještě dvě příhody.

Jednou v podvečer, v době, kdy už trenér Brückner byl pro všechny velikán, mně zazvonil telefon. „*Ahoj Juro, ozval se kamarád ze Strahova, co znal tu historku.*

„*Stojím tu v baru U Lásky a byl jsem svědkem krásné scény. Přišel sem Honza Obst a poté se tu zastavil nějaký funkcionář z okresu. A ten jak uviděl Obsta, prohlásil: Honzo, to s tou volbou Brücknera, to jste udělali super. Moc jste pomohli českému fotbalu. Honza se otočil a prohlásil: Že jo. A víš, jak to bylo těžké? Chvilku jsem nevěděl, jak reagovat a pak jsem vytočil tvé číslo, abych tě pobavil*“ řekl kamarád a zavěsil.

Jsou chvíle v životě, kdy se vám tlačí slzy do očí a uvědomíte si, jak nádherný je fotbal a jak krásné je v něm pracovat.

A takovou událostí byl pro všechny zápas s Nizozemskem o postup na ME v září roku 2003. Nádherná atmosféra, skvělý výkon, výsledek 3:1 a postup na EURO. Stadion šílel a ovace nebraly

konce. Stál jsem na hlavní tribuně a vychutnával jsem si ten pocit. Přitom jsem po očku sledoval Karla Brücknera. Hráči obíhali kolečko kolem stadionu a on stál a stál za čarou. Ne a ne udělat krok na tu posvátnou půdu.

A v tom napravo od hlavní tribuny skupina Moraváků spustila: ***Káááááááááárel Brückner!***

Znám ho dobře, a proto vím, že na to čekal. Zná svou cenu a ví, že byl jedním z hlavních strůjců postupu.

A také chtěl kousek slávy jenom pro sebe.

A čekal by si na něj třeba ještě hodinu.

A pak, když uslyšel tu výzvu davu, překročil lajnu a nechal se oslavovat. A potom házet k nebi.

Ten večer mu totiž patřil.

Začalo mi to všechno docházet. Jak málo stačilo a bylo všechno jinak.

A proto, jen tak pro pořádek se sluší dodat:

Díky Vlasto! Díky Sašo! Díky Mojmíre!...

Děkujeme ti Karle!

Otcové filozofie „ kolektivní nezodpovědnosti“

Pan Vlastimil Košťál

aneb

Jak se stát frontmanem

**„Říci někomu celou pravdu – to je někdy více než povinnost – je to příjemné.“
Oskar Wilde**

A kdyby můj archiv k ničemu jinému nebyl a posloužil jen pro tuto personální reminiscenci, nebyla to zbytečná práce...

Posud'te sami.

Jako výstřel mi zní v uších jeho výroky z poslední doby:

„Kubíček není týmovým hráčem a silně paralyzoval současný výkonný výbor...“

„Kubíček má skvělé znalosti, ale je to negativní člověk...“

„Kubíčkoví půtky s Vackem znemožnily sehnat peníze do STES...“

Proboha Vlastiku, co jsem Ti udělal, že jsi na mě tak zlý? Je chyba ve mně nebo snad v Tobě? Ty nejmocnější, nejchytřejší, nejvlivnější a na ubohého klubového manažera tak tvrdá slova? Co se to stalo od naší památné večere?

Začal jsem vzpomínat a k ruce si vzal archiv s názvem Košťál – korespondence a myšlenky. Sraz byl ve 20:00 dne 26. 11. 2001 v krásné malostranské restauraci Vojanův dvůr. Pozval jsem ho, abych se blýsknul. Tušil jsem, že má vkus a na úrovni jsem nešetřil. Vybrané prostředí i krmě předznamenala hovor na úrovni. Témata byla tři: *Kdo je Karel Brückner?*, tehdy pro Vlastimila španělská vesnice, *Co je Sigma Olomouc?* a *Kdo jsem já?*, kolečko kolektivního soukolí.

Večer byl fajn i moje nadšení pro Karla úspěšně vstřelil. Na kolektivizaci v Sigmě se coby autorita ve Spartě moc netvářil, ale já ho asi zaujal. Ještě dvakrát mě pozval do nějakého Parnasu. Měli tam fajn lososa a výhled na Hradčany. Bohužel podruhé bylo naposledy. Ale nedivil jsem se. Poté co se stal manažerem reprezentace jsem už pro něho nebyl partnerem. Alespoň jsem měl čas na ten archiv.

Tady je.

Poprvé jsem jej zažil v akci jako zástupce České komory ve volebním dohodovacím řízení 2001. Tvrdý bojovník, ale Baránek byl lepší. Neústupně trval na volebním období 1,5 roku a o každou kontrolní podmínku z tezí bojoval jako lev. Tehdy jsem netušil, že ve skrytu duše už bojuje o sebe. O své prezidenství bez podmínek a co nejdříve. Už v tu dobu věděl, že každá minuta vládnutí bez toho, že třímá žezlo, ho bude bolet. Ale Obsta prosadil a k bodům připojil svůj podpis. Potud by bylo všechno v pořádku. Ale ouha. Na prvním zasedání výkonného výboru dne 26. 6. 2001 se v bodě naplňování tezí ke svému podpisu nehlásil a podmínky, které pomáhal dohodnout, nechtěl dodržet. Válka. A to od prvního společného zasedání. To jsem nečekal. Na toho chlapíka si musím dávat pozor, to byl můj závěr. Nemýlil jsem se. Čtyři roky jsem v neustálém pozoru a přesto jsem ho neuhlídal. Mění zbarvení, využívá

veškeré úskočné manévry, nehodlá se podřídit jakékoliv společné věci, se kterou nesouhlasí. Těžký soupeř do kolektivní hry zvané fotbal.

Jeho myšlení krásně charakterizují jeho výroky:

Jak budovat kolektivní dílo fotbalový produkt

Dne 24. 7.2 001 se konalo první ligové shromáždění po volbách. Bylo to první a poslední, které navštívil za čtyři roky. Co na tom, že ho volily kluby a on by měl slyšet jejich názory, aby je pak obhajoval...

Jeho slova však vzala ostatním dech :

„Sděluji Vám, že Sparta uzavřela exkluzivně na zajímavé komodity smlouvy a STES nemá právo požadovat, aby na Spartě byly umístěny reklamní panely ve stejných komoditách a Sparta se k žádné takové smlouvě nepřipojí.!!!“

To znamenalo, že Sparta Vás potřebuje pouze jako sparingpartnery, ale společný produkt s Vámi budovat nechce.“

Když jsem mu v tvrdé potyčce sdělil, že jsme vlastně takové malé JZD a musíme být jeden za všechny a všichni za jednoho a jinak ať si jde Sparta hrát jinam, dělal, že chápe, ale už nikdy nepřišel. Nebyli jsme prostě jeho velikosti hodni.

V zápise č. 2/2001, str. 6 je tato věta: *Dochází k ohrožení smluv. Jedná se především o AC Sparta Praha, která má exkluzivní smlouvu ve všech oblastech (bankovníctví, motorismus, média apod.), STES by se měl do budoucnosti orientovat na prodej generálního sponzora ligy a TV práv.*

Kluby tak přišli o spoustu peněz z reklamních plnění. Zajímavě také zní zpráva z tiskové konference Sparty Praha konané dne 2. 6. 2004, uveřejněná v Lidových novinách :

Příjmy: Zhruba 70 milionů od marketingové společnosti STES... Jen pro informaci, za sezónu 2003-2004 bylo kluby vyplaceno asi 5,5 milionu za přenechání práv a 7,5 byl bonus za první místo v tabulce I.GL... Bohužel kromě mě se na to nikdo nezeptal a to je sakra málo

Je krásné, když člověk ví, co chce a kam patří

12. 2. 2003 MF Dnes – rozhovor s redaktorem Janem Švédem

Jste nejmocnější muž českého fotbalu. Překvapuje Vás to?

*„ Ani ne. S tím bych **souhlasil**“*

Diplomat by se vyjádřil jinak. Řekl by, že větší moc má svazový předseda.

„Mám pověst špatného diplomata..“

Vy často měníte názory. Proč?

*„ Nemám prioritní pravdy, naslouchám a vyvíjím se. Ale rozhodně neskáču z černé na bílou.“
K absolutní vládě vám zbývá jen křeslo svazového předsedy. Přitom vám předloni bylo nabízeno. Proč jste odmítl?*

„Tehdy jsem začínal, měl starosti se Spartou a ani jsem neznal fotbalové hnutí. Na takovou funkci jsem nebyl připravený.“

Dnes by jste si troufnul?

„Teď musím rok a půl vést národ'ák“

Nemluvte diplomaticky, prosím.

„Volební valná hromada bude v roce 2004, času je dost. Nyní bych předsedu odmítl, ale do budoucna záleží na jiných lidech, jestli mě budou chtít.“

Jak neskákat z černé na bílou

4. 12. 2003 Deník Sport – rozhovor s Václavem Tichým

Hovořil jste o signálech moravské podpory, ale na předchozích valných hromadách hlasovali delegáti z Moravy a Slezska na rozdíl od Čechů vždy jednotně, takže o obsazení svazových funkcí se nakonec nedůstojně handlovalo v tzv. dohodovacím řízení...

„To, že zde máme dvoukomorový volební systém a název Českomoravský fotbalový svaz považují za relikvii minulosti, který způsobuje, že se do funkcí dostávají lidé podle regionálního stranického klíče, který ne vždy umožňuje tato místa v exekutivě obsadit těmi nejschopnějšími. Moje filozofie je jednoduchá – pryč s regionalismem a nacionalismem, musíme se prioritně dívat na to, co lidé mohou fotbalu přinést a co mají za sebou“.

Na Moravě to po tomto rozhovoru „zašumělo“... A tak následoval za měsíc a dva dny nový rozhovor.

6. 1. 2004 Deník Bohemia – rozhovor s Václavem Pavlisem a Václavem Šámalem

Abyste mohl naplnit svoje ambice, budete muset udělat mnohé ústupky a kompromisy. I vzpomínaný Chvalovský na ně přistoupil, když se chtěl vlády nad českým fotbalem ujmout a poté si moc udržet. Třeba tím, že se zachoval vstřícně k Moravě, souhlasil s názvem Českomoravský fotbalový svaz, ale i dvoukomorovým uspořádáním, což je i po letech problém, který blokuje mnohé nové návrhy a třeba z voleb dělá trapné taškařice.

„Ve dvoukomorovém uspořádání našeho fotbalu ale přece není problém, dokonce si myslím, že takovýto systém je v pořádku a může fungovat.“

To ale žertujete! Cožpak si nevzpomínáte na poslední volební valnou hromadu, na níž se volil Chvalovského nástupce?

„Dvoukomorový systém nelze zaměňovat s politikařením a handlem o funkce. Může fungovat, ale samozřejmě jen tehdy, pokud všem půjde o společnou věc. O fotbal a jeho budoucnost.“

Dovolím si dodat slovy klasika Som z toho volajáký zmetěný... Morava zašuměla a za měsíc taková proměna nejmocnějšího...

Jak být týmovým hráčem aneb kolegiální především

Jediné ho omlouvá – neznalost. Když vyšel v listopadu 2003 se svou kampaní, jejíž start mu naplánovali přímou otázkou po příletu z Istanbulu jiní, v tu chvíli netušil, že se pleť a řádný termín valné hromady je až v červnu 2005. Jako by Aurora vystřelila již v červenci, no to by byla pěkně popletená velká říjnová.

Ale stalo se. Přestřelil, když tak brzy vystřelil. A potom už bez ohledu na všechny a na všechno toužil po jediném – co nejdříve se musím stát předsedou.

O jeho schopnosti být týmovým hráčem a dobrým kolegou nám leccos naznačují další jeho výroky.

4. 12. 2003 Deník Sport

Nezaskočil jste úřadujícího předsedu Jana Obsta?

„Honza dělá ve vedení fotbalu hodně dlouho a určitě by nebyl problém najít pro něj ve svazové struktuře místo, které by odpovídalo jeho kvalitám“

9. 12. 2003 Právo – rozhovor s Viktorem Noskem

Hodláte se ucházet o post místopředsedy svazu a řada současných členů jeho vedení je léta spojována právě s korupcí. Byl byste ochoten pracovat s tím obsazením, které se tam vyskytuje?

„Co se týče personálního obsazení, je v tomto směru moje představa vzdálena současné realitě.“

Hodně vzdálena?

„Řekněme, že hodně, ale bez toho, že bych měl chuť kohokoliv jmenovat...“

Tyto myšlenky opravdu paralyzovaly práci ve výkonném výboru...

Čistému vše čisté

9. 12. 2003 Právo – Viktor Nosek

*Jste jedním z nejmocnějších mužů českého fotbalu, setkal jste se v něm vy osobně s korupcí?
„Nesetkal! Nikdy!“*

9. 10. 2004 Deník Sport – Zpověď týdne s redaktory Lukášem Tomkem a Luděkem Mádlem

Váš postoj ke korupční aféře byl dlouho nejasný – taková pozice mrtvého brouka. Ještě v květnu jste se snažil zprávy o úplatcích spíš bagatelizovat. Nemůže to ublížit vaší kandidatuře na předsedu ČMFS?

„Ale já jsem přece nikdy neřekl, že je to dobře. Naopak jsem to odsoudil.“

To ano, ale až ve chvíli, kdy už se nic jiného nedalo dělat. A ještě většinou šlo jen o odpovědi na přímé otázky. Sám od sebe jste žádné prohlášení neučinil.

„Pochopte ale, že já na rozdíl od vás novinářů, kteří správně bijete jako strážci demokracie na poplach, jsem v naprosto jiné pozici.“

Takže proto jste se zprávy o korupci snažil bagatelizovat?

„Ale já jsem je nebagatelizoval. Myslím si, že všichni jsme teď překvapení, co se to děje.“

My tedy ne.

„Vy ne?“

Nikoli. A vy osobně jste se tedy s uplácením rozhodčích nikdy nesetkal?

„Ne.“ (zaraženě)

Nám to přijde neuvěřitelné, když těch případů bylo tolik, a vy jste nikdy nic ani nezaslechl. Přitom se už pár let ve fotbalovém zákulisí pohybujete. Přece jste musel aspoň tušit...

„Vidíte, a já to ani nezaslechl. Netušil jsem to.“ (rozpačitě se usmívá)

Jak běží čas... ubývá vlivu vlivných...

Není to tajemství a Vlasta se s tím často chlubil, že má nadstandardní vztahy s Petrou Buzkovou. „Lidé z vládních kruhů mě jako první oslovili, abych kandidoval“ dával se slyšet... **TAKŽE PANÍ MINISTRINĚ...**

4. 12. 2003 Deník Sport – Václav Tichý

Zmínil jste se, že první, kdo s myšlenkou vaší kandidatury přišel, byl František Chvalovský?

*„Bylo to asi před dvěma lety. Tehdy jsem měl ve Spartě spoustu práce a také jsem se na tuto funkci ještě necítil dostatečně připravený a zralý...“ **A FRANTA K TOMU...***

Nedávno jsem byl na Spartě, když se rozhodli zpeněžit Kováče... a tak jsem se zeptal

„A kdeže máte šéfa, že tu dneska není?..“

„Tady v kanceláři sedí pan Křetínský“ odpověděl portýr.

„Ale já myslím pana Košťála“ nechtělo se mi rozumět.

„Jo, tak ten už sem chodí málo, panáčku, asi bude končit“ kontrovalo páže.

Ale vždyť ho nedávno TAKY PAN KŘETÍNSKÝ strašně chválil a že prý bez něj zbloudíme jak v hlubokém lese, psaly v Mladé Frontě. Hmm, jestli oni se ho nechtějí zbavit na lepší... To se prý ve vysoké politice děje, připustil jsem svou nezkušenost.

No nic. „Som z toho zasa volajaký zmetěný“ Beru si do úst klasika.

O ministryni a její podpoře už jsem dlouho neslyšel... Franta už tlačí jiného Spartána a sama Sparta mu přibouchla dveře, když neprojde...

Jóóó... Vliv je jako měsíc, když neroste zmenšuje se. Alespoň, že mu zůstal ten Roman (Berbr pozn. redakce)

Útěky ze seriálu aneb asi to už s námi nebylo k vydržení...

Jsme taková malá vláda. Jednou za měsíc nás svolá vůdce, abychom řešili problémy, co se nahnuly. A protože jsme zodpovědní svým voličům, trpělivě jednáme, řešíme a sladujeme zájmy rozličných skupin.

Ale už čtyřikrát nám bylo dáno najevo, že nejsme hodni přítomnosti nejvyššího...

2. 9. 2004... Výkonný výbor v plném proudu... Podán návrh na valnou hromadu v lednu. *Diskutujeme. „Kluci neblbněte, udělejme ji hned jak skončí aféra, prosím navrhovatele.“ Ne a ne a ne. Hlasujeme. 8:5 červen.*

„Tak se tu mějte chlapci my jdeme domů.“ Už jsme jen zahlédli záda dvou zběhů...

7. 10. 2004... Výkonný výbor v plném proudu... Podán návrh na mezinárodní listinu rozhodčích. Těžké politikum pro všechny, když tam hlásíme kluka, co jedenkrát lital po ligovém hřišti – Kovaříka... A ti zkušeni za katrem nebo před katrem a nebo dopředu popraveni bulvárem...

Cože? Není po našem? Přijímáte návrh komise rozhodčích...

„Tak se tu mějte chlapci my jdeme domů.“ Už jsme jen zahlédli záda dvou zběhů...

9. 11. 2004... Výkonný výbor v plném proudu... Co to píšou ve Sportu Milane? To je pravda?

Rozvíjí se diskuse.

„Není to autentické a mám informace, že si na mě najal sledování jeden velký klub...“ brání se Milan.

„Prosím Tě, Honzo, prověřen u disciplinárky jestli ten článek souhlasí s materiály policie...“

„Károlyi je nedostupný...“

„Do prdele, co teď?“ i utrousil kdosi.

„Milane, sám navrhni, co udělat. Pravdu teď nezjistíme a situace je prekérní...“

„Zůstanu!! A počkám na úřední odposlech.“

Jedeme dál podle programu až k bodu Volba zástupce fotbalu v Českém olympijském výboru.

Kandidáti jsou dva a hlasování Károlyi 9 ku Malý 4.

„Tak se tu mějte chlapci my jdeme domů.“ Už jsme jen zahlédli záda dvou zběhů...

Letmý pohled na hodinky říká, že je 17.00 hod.

V 17:33 mě zadrnčel mobil. SMS. „Proč jste podrželi Brabce?“ řvou na mě písmena od kamaráda z Blesku.

„Cože, jak podpořili? Nikdo nikoho nepodpořil!!“ Ťukám odpověď. „Nelži mám.“ to z redakce letí vzduchem odpověď.

„Prosím Tě, odkud to máš, vždyť ještě jednáme...“

Oficiální zpráva večera na všech stanicích hlásá: *„NA PROTEST PROTI SETRVÁNÍ PANA BRABCE ODEŠLI Z VÝKONNÉHO VÝBORU PÁNOVÉ KOŠŤÁL A VACEK“*

Už mi to nikdy nikdo neodpáře, vždyť český člověk věří médiím... „DÍKY“ VLASTIMILE!

A taky už vím proč mě nemusí

Václav Moravec chtěl lídry a tak je měl. Sehnal a Košťál to byla reklama na fotbal jako hrom. To nedělní prosincové poledne se díval ne jeden fotbalista. Jak, že jsi to řekl, Vlastimile? Selhal systém? To jako, že jsme zkolabovali? Ale Ty jsi byl u toho a víš, že to není pravda. Aféra není systém. Aféra je i Německu a nikdo nemluví o zříceném systému.

Neudržel jsem se a napsal mu otevřený dopis, co přiložen jest...

Mgr. Jiří Kubíček
člen VV ČMFS

Ing. Vlastimil Košťál
člen VV ČMFS

Olomouc, 23. 11. 2004

Otevřený dopis

Vážený pane prezidente Sparty Praha, vážený kolego, vážený Vlastimile,

za poslední roky jsem se zúčastnil všech ligových shromáždění, výkonných výborů a řady důležitých jednání, která ovlivňují dění v ČMFS.

Musím konstatovat, že ČMFS jako občanské sdružení dosáhl vynikajících výsledků na poli reprezentace, výchovy, marketingu či zajištění materiálně technické základny fotbalu. To znamená, že současný systém uspořádání pro to vytvořil vhodné podmínky.

Nebýt aféry v kauze rozhodčí, muselo by být odvětví fotbal, ať již směrem do zahraničí nebo v České republice, hodnoceno velmi vysoko a kladu si otázku, které podobné odvětví v České republice by mělo takovou úspěšnost

Tvoje vyjádření v médiích, že selhal systém, však považuji za **nesmyslné**. Současný systém řízení českého fotbalu se vyvíjel od rozdělení republiky v roce 1993 a tento model byl většinově přijat fotbalovým hnutím. Na základě demokratických voleb jsou do výkonného výboru zvoleni zástupci z různých výkonnostních úrovní českého fotbalu. Fotbal má i svou moc výkonnou a soudní. Ostatně, tato volební struktura umožnila i Tvoji volbu do výkonného výboru.

Výkonný výbor při rozdílných názorech (minimálně) rozhoduje demokratickým hlasováním a názor většiny bude rozhodující i v nových svazových orgánech. Je to totiž projev demokracie, konsistentní například s parlamentní demokracií. Na tomto principu jsi byl v prosinci roku 2001 poměrem 12:0 zvolen manažerem reprezentace.

Prohlášení, že Tvoje názory byly vždy přehlasovány, nefunguje systém a selhaly kontrolní mechanismy i proto považuji za **účelová a demagogická**.

Nesouhlasím s tvým názorem, že jednou z příčin současné aféry je kupčení s funkcemi v rámci dvoukomorového uspořádání. Korupce ve fotbale není následkem komorového systému a Ty to dobře víš.

Dovolím si připomenout, že jsi to byl Ty, kdo na valné hromadě dne 17. 6. 2001 vedl českou komoru a prosazoval jsi do funkce předsedy pana JUDr. Obsta. Jsi to Ty, kdo je podepsán pod dohodou – Základní teze pro práci VV ČMFS v novém volebním období – a jsi to Ty, kdo by je měl pomáhat naplňovat. Je to sedm principů, které jsou v souladu s demokratickým řízením ČMFS a já je pro připomenutí v příloze přikládám.

Dovolím si připomenout, že ač zvolen svými kolegy z profesionálního fotbalu, přišel jsi na jednání ligového shromáždění pouze jedenkrát, a to 24. 7. 2001, aby jsi nám oznámil, a je to

uvedeno i v zápise, že Sparta Praha má uzavřeny exkluzivně smlouvy v oblastech bankovníctví, pojišťovnictví, stavebních spořitelen, automobilismu apod., a tím pádem vlastně zamezil STESu uzavřít v těchto oblastech exkluzivně pro všechny ligové kluby reklamní smlouvy.

Ligového shromáždění jsi se nezúčastnil ani 18. 5. 2004 svolaného mimořádně z důvodu vzniku korupční aféry.

Protože jsem nezaznamenal ani žádnou tvoji iniciativu k projednání a prosazení tvých prezentovaných názorů, logicky se musím ptát, jakou názorovou skupinu zastupuješ?

Co se týká vytvoření dělného prostředí ve výkonném výboru, považuji za velmi nešťastné zahájení předvolební kampaně v polovině volebního období schváleného valnou hromadou. Považuji za nevhodné bez znalosti schváleného funkčního období mystifikovat veřejnost termínem valné hromady a označit předsedu svazu, kterého jsi pomohl sám zvolit, za „Honzu, který dělá ve vedení svazu hodně dlouho a určitě by nebyl problém najít ve svazové struktuře místo, které by odpovídalo jeho kvalitám.“

Kolegiální atmosféře určitě nepřispělo i Tvoje vyjádření „že současné obsazení VV je Tvým představám hodně vzdáleno“.

Po vysvětlení, že řádná valná hromada bude až v červnu 2005, pak začaly snahy hrotit jakoukoli spornou situaci a vyvolat tak mimořádnou valnou hromadu. Ostatně tvoje předčasné odchody z VV po prohraných hlasováních o lecčems svědčí.

Stanovy ČMFS může měnit pouze valná hromada se souhlasem obou komor. Hrát na tuto citlivou strunu, od které se poté odvíjí různé konstrukce odtržení ligy a rozdělení svazu, jsou velmi nebezpečné a mohli by vést až k našemu vyloučení z evropských a světových soutěží.

V ČMFS není problém komorovost a volební systém není vynášením neschopných do funkcí. Ostatně, mediálně zajímavá komise rozhodčích měla ve svém čele člena VV zvoleného v Čechách, poměr zástupců v komisi byl 7:3, a proto nešlo o selhání systému souvisejícího s uspořádáním svazu, ale pouze o osobní selhání osoby nebo osob.

Když se podíváš do Statutu LS, co všechno tento orgán může, zjistíš, že problém není v systému a řízení, ale pouze v nás, a kdybychom si chtěli cokoli změnit a rozhodnout, nikdo nám v tom nemůže zabránit. Naše neschopnost a chuť scházet se a řešit odborná témata se závěry a prosazením ve výkonném výboru na nás vrhají světlo přes různá vyhlášení, že se neumíme řídit. Tendence k odtržení a separaci pak UEFA tvrdě postihuje a Ty sám víš, že profesionální liga bez zastřešení ČMFS nemůže fungovat, a proto zneužívání termínu „samostatnost“ je snahou o roztržku uvnitř fotbalového hnutí.

Závěrem si Tě dovoluji požádat, aby názor na termín konání valné hromady nebyl zneužíván jako politikum. Oba víme, že připravit kvalifikovanou valnou hromadu a zejména valnou hromadu volební, je velmi složité, předchází jí valné hromady nižších složek, důkladná prezentace kandidátů a vzhledem k probíhající aféře především jejich bezúhonnost. O přípravě organizační a legislativní ani nemluvě.

Protože vyšetřovací orgány dosud negarantovaly a z hlediska zákonů ČR ani nemohou garantovat termín uzavření celé kauzy a valná hromada se sejde až osm týdnů po jejím vyhlášení, sdílím v tomto okamžiku názor naprosté většiny zástupců moravské komory, tj. kvalitně připravit řádnou VH na červen příštího roku.

Mám pocit, že i Ty tuto situaci vnímáš podobně, pouze únorový termín Ti vhodně slouží jako efektivní politikum.

Český fotbal ve své šíři nemůže být považován za běžný podnikatelský subjekt, nemůže být ovládán úzkou skupinou osob a tudíž jej nelze ani takto řídit.

Mediální kampaň vlastních názorů pak českému fotbalu určitě nepomůže

S pozdravem

Jiří Kubíček

Mgr. Jana Fráňová je známá obhájkyně spartánských práv. Musím to vědět, vždyť s ní sedím už dva roky v komisi pro mezinárodní předpisy. V únoru 2004 mně od ní přišel doporučený dopis.

„Tak buď s Vlastou slaví Vítězný únor, a nebo mě zve na kafe“, napadlo mě. *„Ale Vlasta už přece není ve straně a já jsem ženatý chlap“* Oponoval jsem si sám.

„Ježíši, co jsem to provedl“, lekl jsem se, když jsem uviděl ten úřední tón.

A že se mám Vlastovi veřejně omluvit?

Za co? Když redaktora neznám a uvozovky jste si spletla, Vy magistro !!!

A aby jste se taky lekli dopis příkládám.

Kdo by se měl omluvit?

A nebo jinak. „Co kdyby jsi se veřejně omluvil Ty Vlasto“. Za Tvá slova v úvodu této kapitoly. Vždyť jsi je vykřičel na tiskovce do celé republiky, před všemi novinami co v Praze existují a televize jsi také pozval.

V této knize dokazuji opakovaně, že jsem kolektivní hráč, že já to nebyl kdo paralyzoval výkonný výbor, že STES kvůli Tobě a ne mně, má problém klepat na dveře u sponzorů.

Jen z jedním bych nesouhlasil a to s Tvým výrokem „Kubíček má skvělé znalosti ...“
Nemám. Jsem jenom průměr, skvělý jsi jen Ty.

Ale jestli mám něco skvělého tak je to ten můj ARCHÍV co říkáš?

Otcové filozofie „kolektivní nezodpovědnosti“

Pan Jaroslav Vacek

aneb

Deset chvatů ministra financí

I přesto, že ho tím nikdy fotbal nepověřil, dostal od médií přezdívku „**ministr financí**“.

A jakou by mu asi dali fotbalisté, když pěstoval jen judo a pořád opakuje, že na fotbale ho baví jen ty prachy.

Jakže jsi to říkal, Jaroslave? V rozhovoru pro Deníky Bohemia 20. 5. 2004 v článku

„Vyjde najevo, či prst ukázal, tvrdí Vacek“

Proč tedy zůstáváte? Proč to děláte? Táže se redaktor.

„Pro peníze.“

Vy ale přece jako jediný ze strahovských funkcionářů nepobíráte ani korunu! Padesátitisícového platu jste se na rozdíl od svých kolegů zřekl!

„Je jejich věcí, že si ho ponechali, pro mě to nejsou peníze, které bych potřeboval. Netajím, že funkce místopředsedy zviditelňuje mou osobnost, což mně pomáhá v obchodním i soukromém životě. Nejsem filantrop, když pomohu uzavřít dobrý obchod, mám z něho profit.“

Seděl jsem ve velmi pohodlném křesílku v elegantně zařízené kanceláři doktora Hušáka. Pro ty, co ho neznáte (ale takový asi nikdo není), je to ten, co stál po boku prezidenta Klause, když stříhali tu pásku od chrámu, co Sazka aréna se nazývá.

Hovor plynul jak voda a já měl co dělat, abych stíhal s myšlenkami.

To víte, člověk z malého města a proti němu stavitel chrámů.

„A co Jarda Vacek?“ stočili jsme řeč na ministra.

„Jarda má teď starosti s ligou. Nikdy ji moc řídit nechtěl a teď ta aféra“, podotknul jsem.

„No to je celý on. Jarda, milý Jarda. A zůstane u Košťála a nebo přeběhne k vám, když si frontman tak ubližuje řečněním po tiskovkách?“, zeptal se doktor.

„Nevím, ale když vyhraje Hašek, tak přeskočí k němu. Hlavně aby mohl ovládat ty fotbalové cennosti“, zase jsem usoudil.

„Ale jak jste to říkal, pane doktore? Jarda, že je milý? Kde jste to vzal, takového ho neznám?“, divil jsem se dál.

„Ale ne. Já říkal Jarda MILIARDA. To je jeho přezdívka ve vyšších kruzích. Kdepak, milý Jarda, do toho má daleko“, vysvětlil mně stavitel.

„No proto. Takového ho ani já neznám.“

„Ale trefná je, pane doktore, jen co je pravda“, dokončil jsem hovor na toto téma.

A pak už jsme se bavili na jiná obecná témata jako, že je dnes hrozně draho a tak...

Tak „**Ministr financí**“ a ještě k tomu „**Miliarda**“.

Škoda, že jsem nebyl taky v učení u soudruha Himla.

Ale co, já mám zase červený diplom na frézaře ze Sigmy Lutín, takže taky něco umím a přestal jsem myslet na peníze, vždyť ty kazí lidi.

A aby mu to Vlasta nezáviděl, sáhl jsem po archívu s názvem Vacek – korespondence a myšlenky.

Už jsem toho hodně zapomněl, protože když na mě vykoukly ty historky, lekl jsem se tak, že mně archiv upadl.

Ježíši, to je krmiva, vždyť to je na celou knihu. To je skoro jako ten „Vlastův“.

No, ale ten psal víc do novin.

Můj ty bože, to je všechno pravda? Ale to snad ani nemůžu napsat. A nevěřicně jsem začal číst.

A pak jsem si to srovnal v hlavě a udělal si z obsahu závěr.

Ona ta přezdívka zase tak nelže. Když nejde o prachy a povídáte si s ním o životě, tak ta přezdívka má vlastně pravdu i v tom obráceném smyslu. „MILÝ JARDA“, proč ne, když té formě se naplní obsah.

A jeho obchodní schopnosti znám už dlouho.

Je to Old Shatterhand mediálního businessu. Svě protivníky umí uspat tvrdým zásahem, když se jeho myšlenkám někdo postaví.

Takže, jak to říkal Sam Hawkins?

„TAK NEVÍM, MÁM TOHO CHLAPÍKA OBEJMOUT, NEBO NENÁVIDĚT?“

A u mě je to stejné. Jsou období, kdy to vypadá, že si rozumíme, a z toho na mě řve „Ty idiote!“

Musím si ještě jednou přečíst ten archiv, abych uměl analyzovat naše „kamarádství“.

A pak mě z toho snad vyjde správná odpověď.

Už to mám, jeho způsoby charakterizují sport, který uměl dokonale.

Judo.

A proto metaforou se pokusím najít z toho cestu ven.

Vždyť s čím člověk zachází, s tím také schází.

Deset chvatů ministra financí

Chvat útočný

Využívá zranitelná místa soupeře a jeho okolí. Běžné jsou zastrášovací metody. Například upozorněním vedení firmy, ve které rebel pracuje, že v případě, že nebude-li podřízený „srovnán“ firmou, bude následně „srovnána“ firma sama.

Soupeř se většinou zalekne a vítězství je dokonáno.

Chvat utajený

Je velmi jednoduchý. Soupeři všechno zatajíte a když si ničeho nevšimne, berete vše. Když si soupeř všimá, hrajete mrtvého brouka nebo měníte zbarvení. Kombinace s jinými způsoby se doporučuje.

Je podobný útočnému, ale je daleko zákeřnější.

Chvat odzbrojující

Velmi účinný. Tváříte se jako pitomec a přitom využíváte veškeré chyby naivním výrazem zmateného soupeře.

Chvat totalitní

Pro jeho uplatnění se vrátíte do vzpomínek, jakže se to dělalo před sametovou revolucí.

Chvat zavazující

Využívá se při dočasné neschopnosti soupeře. Takto bezradný soupeř se v tísní zaváže k věcem, které z něj učiní vazala.

Chvat zákeřný

Využívá dezinformací ke zmatení osob v blízkosti soupeře. Je dokonalým způsobem, jak ničit přátelství a pohodu v táboře protivníka. Rozbití vztahů pak přináší škodolibou radost.

Chvat nepodřiditelný

V souboji nerespektujete žádná dohodnutá pravidla, řády, dohody ani obecnou morálku. Používáte všechny metody dohromady a podstatné je pouze vítězství.

Chvat úskočný

Udržujete kamarádství vztah se svým spolubojovníkem do té doby, než zjistíte, že ho nepotřebujete. Pak odhadnete jeho blížíci se pořádku a přidáte se do týmu vítěze.

Chvat rozumný

V souboji postupujeme tak, aby vám to co nejméně ublížilo. Vždy jste připraveni k dohodě, vždyť o pocity tu nejde.

Chvat obranný

Jinými chvaty získané výhody ubráníte tak, že použijete všechny předchozí chvaty, co vedly k výhodám, na obranu dosaženého.

Kdo umí chvaty používat, je silný a je dobré mít ho na své straně. To samé určitě vnímá i soupeř. A nejsilnější spojení pak existuje ve spolupráci těch, co do kursu na chvaty společně chodily a umí je používat.

Jakže to říkal ten Sam Hawkins?

Tak nevím, mám toho chlapíka obejmout nebo nenávidět?

O vůdci, který nevedl

Pan JUDr. Jan Obst

aneb

Čtrnáct zastavení křížové cesty na horu fotbalovou

Tato kapitola není veselá . A jak by také mohla.

A i když možná některé metafory vyloučí úsměv na tváři čtenáře, svým obsahem je smutná. Moc smutná.

O život však nejde a proto netřeba zde ronit slzy. Budiž nám,ale poučením tento příběh nenaplněné funkce, zklamání, zrady přátel a nakonec pádu, kterému nešlo zabránit...

Představte si že jste v zodpovědném orgánu, který hlasuje a vy víte jaký názor má váš předseda. Ruku však zvedá za názor opačný. Po schůzi pak přijde a poděkuje vám za váš názor s tím, že i on má stejný jen hlasovat musel opačně. Těch příkladů je mnoho a nejznámější pak názor na termín valné hromady nebo odtržení ligy.

Na další raději nevzpomínat.

Jak se v tom vyznat co ještě názor je a co už není.

Jak charakterizovat tu dobu nejistou, které „opačná filozofie“ říká ledová.

K čemu přirovnat tu strastiplnou cestu na horu fotbalovou, s pomyslným křížem těžkým jak balvan

Snad nabízí se příklad z bible o cestě co absolvoval světec...

Pojďme si tedy se sakrastickým humorem připomenout čtrnáct jejich zastavení ve fotbalové podobě.

Zastavení první

...ačkoliv budoucím pastýřem býti měl, nepozván svými druhy k dohodovacímu řízení, v šeru chodby volební na svůj ortel potupně čekal a až na pokyn hoden byl přistoupiti...

Zastavení druhé

...valnou hromadou odsouzen k nesení těžkého fotbalového kříže jež nad síly jeho byl a několikrát mu podlomil nohy...

Zastavení třetí

...přijímá svůj úděl leč podstatné nezvedá což soku jeho Košťálovi umožnilo stanout v čele stáda národního reprezentačního...

Zastavení čtvrté

...svůj podpis připojuje pod úpis hanebný, obsahu neznaje, věrným sokům za zády a zbaví je tak moci nad stříbrem rodinným právy televizními

Zastavení páté

... klesá na kolena pod těžkým úderem volebním senátorským...

Zastavení šesté

...ač vědom si správného postoje svůj názor jak korouhev otáčí ve věci elitní soutěže co samozvanci mečem hodlají oddělit...

Zastavení sedmé

...podléhá tlaku lobbyistů při volbě berana stáda národního reprezentačního...

Zastavení osmé

...neschopen zírá jen, jak druh jeho opovážlivec to mocný Košťál, co veřejnou hanu mu způsobil a žezla zbaviti hodlal, mu na ruce klotovaný rukáv natáhl...

Zastavení deváté

...podruhé své druhy zradil, když zbavil své stádo vlivu nad stavbou chrámu národního přesvatého...

Zastavení desáté

...pokoutným jednáním na shromáždění mocných napomoci chtěl druhu svému „věrnému“ Malému do nejčestnější komnaty olympijské nahlédnouti...

Zastavení jedenácté

...své morem (aférou) zasažené stádo, odmítl chránit na půdě veřejné (veřejnoprávní) proti sokovi zdatnému (Drtinové) a útekem ze strahovského kopce jiného chrabrého reka na souboj vyslal (Károlyiho)...

Zastavení dvanácté

...po zjištění zrady druhů svých nejbližších, zbraně své složil aniž tasil meč a na milost vydal se do rukou Jidášových...

Zastavení třinácté

...rozhodnutí svá mění ve směru větrů vanoucích ze stran (ne)mocných to vládců...

Zastavení čtrnácté

...tribunál příchozích rozhodne v den volby (15. 4) však napřed pozorně vyslyší slova jeho určená stádu a jestli pokání v nich přijme, odpuštěno mu bude...

Cesta do pekel je dlážděna dobrými úmysly

Dobrá myšlenka však ještě negarantuje dobrý výsledek. Bylo by co povídat, ale postačí příklady dva. První a poslední a všechny mezi tím raději zapomeňme, vždyť by to bylo smutné povídání.

Úmysl první

Již léta se snažíme v klubu kvalitně vychovávat naši mládež. Odchovali jsme zde také dvacet trenérů „jedničkářů“. Stálým doškolováním se pak snažíme vzdělávat i další mladíky, kteří se nám postarají o potěr.

Máme zde chrabrého reka, co zve se Jílek, a deset let nám vzorně pracuje v mládeži. V roce 2001 pak úspěšně zakončil studia „A“ licence a hodlal se dát k „jedničkářům“. Na jeho přihlášku mu přišla odpověď:

Vážený pane trenéře, podle článku IV. Směrnice pro udělování trenérských licencí Vám sdělujeme, že podle kapitoly 4. Vás nemůžeme přijmout, protože nemáte potřebnou délku trenérské praxe.

Nu což, řekli jsme si v klubu, alespoň bude mít chlapec víc času na mládež. A protože končil svá studia ve stejný den jako internacionál Hapal, domnívali jsme se, že i Pavča bude mít na mládež více času. Vždyť bez profesionální licence by musel v Opavě skončit.

Hrd nad našimi vůdci, sledoval jsem TV šot z přijímacích zkoušek, kde reprezentantů bylo víc jak na národním srazu.

A v tom jsem ho zahlédl, Pavča Hapal.

Říkám si, asi ho pozvali, aby se podíval, co ho čeká, až bude mít tu potřebnou praxi.

Na druhý den však titulek hlásal *Hapal splnil podmínky, byl přijat a už je z něj ligový trenér.* Promiň mi to Jílku, trenéře můj věrný, ač ve vrcholném orgánu sedím, nespravedlnosti zabránit jsem neuměl. Pouze jsem předsedovi svému 31. 10. 2003 dopis napsal a rovněž o výjimku pro Tebe požádal.

Neuspěl jsem, ani Vlasta s Jardou si to nepřáli. Údajně je mezi vámi velký rozdíl. Asi proto, že ty jsi vysokoškolák a Pavel ne. Pochopil jsem, že jsme si všichni rovni, ale někteří jsou si přece jen trochu rovnější.

Samozřejmě, že Pavlovi, kterého školím z práva a managementu, přeji všechno nejlepší, protože jak se zdá, roste z něj dobrý trenér, o kterého bude zájem.

Od Honzy jsem odpověď nedostal.

Ostatně, už jsem si zvykl, nebylo to poprvé.

Úmysl poslední

To, že jsou si někteří rovnější, to už víme, a to, že normy neplatí pro všechny stejně, o tom chci mluvit teď.

Ráno jsme měli legislativní radu a na ní předložil právník Doležal skvěle zpracovaný rozbor jedné složité svazové věci.

Každému se nemusela líbit.

Ukazoval totiž na vlastní chyby svazu i osob.

Obst se ho bál i vzít do ruky Tak nějak si představuji strach čerta před křížem.

A proto jsme dali hlavy dohromady a na závěr jednání se usnesly, že bude stažen.

Všechny výtisky do jednoho kvůli zneužití..

Jakoby nebyl.

Stalo se. Legislativci jej zryli ve svůj trezor.

Asi za hodinu si však předseda jeden pro sebe vyžádal.

Petr asi tušil která bije a plnil rozhodnutí rady.

Neuhnul a plnil rozhodnutí rady.

Správně, ale na předsedu někdo tlačil.

Nervozita.

Odpoledne další kauza

Přijeli rytíři z Blšan hlásili už z rozhledny.

Měli totiž choutky po kvalitních hráčích zadarmo. Dohodli se Slovanem Bratislava a s vlastním výkladem přestupním řádu chtěli dva hráče, Müllera a Dorta během jednoho přestupního okna. Šup do Slovanu ze Sparty a Slávie a hned šup zpět tentokrát do Blšan.

Petr je správný odborník a neměl pochopení pochopení pro tuto transakci.

Blšanští však ví u kterých dveří je třeba „leštit kliku“ a proto se stavili u předsedy. Jakou sílu vyvinuly, je mi neznámo, faktem však zůstává, že ten posvětil jejich snažení a sám chtěl rozhodnout.

Co naplat, že na práci legislativců reagoval pan Monteneri z FIFA Player's committee uznáním, že svaz postupoval správně.

Petr neustoupil. Přestup se nekonal a právu bylo učiněno zadost.

A tak si milý Petr udělal jeden den volna a s malým chirurgickým problémem se nechal hospitalizovat.

Když však po narkóze otevřel své oči, neskutečně zíral na slova v SMS svého mobilu

„Jeden z nás dvou musí ze svazu pryč. Obst“

No to se předseda vytáhl a Petr, zasažen jak raněné zvíře v omámení smyslů, SMS mi preposlal.

A to dělat neměl. Můj archiv se stal bohatší.

Už začínám věřit té informaci, co nese se fotbalovým. hnutím

V případě, že vyhraje Košťál, půjde Fousek první a Doležal druhý.

V případě vítězství Haškova týmu pak platí to samé. Jen zpoždění v čase bude asi větší.

A tak se naplňuje heslo, co používá Jarda léta:

„Vítězové se neomlouvají.“

Ale to je hozená přece hozená rukavice.

A tak končí poslední dobrý úmysl i příběh této knihy.
Nová doba si napíše další, jistě radostnější.

Však zůstala zde otázka?

Kdo zvedne tu hozenou rukavici?

Závěrem

aneb

Ve jménu filozofie připraveni jsme padnout

Jestli jsem ve Vás vzbudil dojem, že všechno bylo špatné, a nebo, že prostředí není odpovídající, pak hned dodávám, tak to jsem nechtěl a **není tomu tak**. Vždyť s politikou nás srovnajte, to prostředí je podobné. Různorodé zájmy i názory, jeden jsme větší charakter a druhý syčák zase. A dát pak dohromady tým, který nevolíme sami, je přetěžké. Jen vidět je na nás víc než je zdrávo.

Naše práce však měla své výsledky a to mnohdy vynikající. Však kdybych je zde chtěl popisovat po první kapitole mou knihu odložíte. Proč by jste četli co nezvedá adrenalin...

Využívám tohoto prostoru a jen velmi stručně závěrem, chci některé úspěchy a nezdary připomenout.

- Kontinuita s mládežnickou prací a zejména schopnosti a zkušenosti trenéra Brucknera z reprezentace „21“, společně se správným rozhodnutím v den jeho volby, zajistili mezinárodní slávu. Hráčům i svazu pak nemalé příjmy. Portugalsko a probíhající kvalifikace (kdy naposledy jsme opakovali dvě úspěšné po sobě?) jsou skvělým výsledkem celého fotbalového hnutí. A když se podíváte jaký potenciál perspektivních hráčů se připravuje v těch nejprestižnějších klubech v Evropě je zde předpoklad ,při šťastné volbě realizačních týmů dalších, úspěchů
- Výchova mládeže na všech úrovních a následné příjmy z prodeje talentů zajišťují rok co rok nemalý zdroj peněz do českého fotbalu, bez kterých by v úrovni naší současné české ekonomiky nemohla vzniknout konkurenčně schopná mužstva vzdorující klubům z daleko ekonomicky bohatších zemí.
- Materiální základna v lize a naplnění projektu stadiony 2003, také díky propojení a dohodám mezi kluby a obcemi, znamenaly obrovský posun oproti jiným sportům.
- Díky rozumné ekonomické politice svazu je fotbal a především reprezentace zajištěna na několik let dopředu ,což dává předpoklad pro kvalitní sportovní přípravu.
- Svaz má díky práci legislativců jedny z nejlepších svazových norem ve FIFA
- Prokázali jsme, že v tak malé zemi jsme schopni uspořádat velké akce, za což jsme byli opakovaně vyzdviženi na mezinárodních kongresech ať již FIFA či UEFA. ME ve futsalu, ME v amatérském fotbale a ME „16“ byly jistě zážitkem i pro náročné mezinárodní funkcionáře.
- Po nešťastném rozhodnutí z roku 98, kdy jsme degradovali nejvyšší trenérskou licenci na devítiměsíční kurs „ rychlokvašek“, jsme opět přistoupili k hodnotnému studiu trenérů pod vedením svazu za dohledu UEFA s využitím univerzitních kapacit

- Odborná práce s výpočetní technikou a investice do hardware a software umožnili až do posledního okresu předávat informace a zprávy o celém hnutí a zejména při zajišťování a řízení soutěží. Teprve čas ukáže jak byla tato investice potřebná.
- Naše vlastní soudy a arbitráže udělali obrovskou práci. Díky vlastnímu vytvořenému systému uvnitř fotbalu jsme si sami schopni rozhodovat obchodní spory a neskutečně krátkém čase na rozdíl od obecného stavu v zemi rozhodovat kvalifikovaně což postrádají téměř všechny ostatní sporty o jiných skupinách nemluvě.
- Jsme snad jediným sportem, který státní a sportovní dotace především z ČSTV předává do nejnižších článků tj. až do okresů a klubů nejnižších soutěží.
- Nedopustili jsme rozkol mezi svazem a ligou i přes silné tlaky individualistů a nevznikl zde dualismus řízení jako v hokeji, kdy „dva kohouti se perou na jednom smetišti.“
- Naše hnutí čítá na 500.000 osob, což je v dnešní politice neskutečně silná veličina, zejména při jednotnosti společného názoru na prosazení politických změn a záměrů. Tohoto nástroje jsme však díky roztržičnosti filozofií nebyli schopni prozatím využít, ale přijde den ... jak říkal Petr Bezruč.

Nejsme však slavomani, abychom dávali na odiv pouze své klady. Známe své problémy a víme kde nás bota tlačí.

- Aféra
- Naše pozice v UEFA a FIFA
- Mediální obraz svazu
- Propojení s obecnou legislativou zejména v postavení profesionálů
- Chybějící osobnost na poli nejkritizovanějším v rozhodčích
- Větší přínos naší dcery STES pro ligové kluby

To už jsou ale témata, která teď neovlivníme.

Náš mandát končí. Děkujeme za důvěru.

O názoru, jestli jsme zklamali nebo naopak máte právo rozhodovat VY.

Ať již jste delegát, funkcionář nebo pouhý čtenář.

Chtěli jsme toho říci víc, ale všechno nám nebylo dopřáno poznat, odníмали nám slovo a prostoru bylo málo.

Proto také vznikla tato kniha za kterou si ponesu plnou zodpovědnost.

Dovolte mně, vážený čtenáři, abych se Vámi rozloučil.

Použiji přitom slova **doktora Jiráska**, předsedy Českého olympijského výboru.

Jsou to totiž i slova moje :

„ Přál bych si, aby byznys sloužil sportu, na tom by naše spolupráce měla stát. Ne naopak. Pokud tuhle situaci neustojím, už tady nemám co dělat. Ale nechci si připadat jak srab, který odejde bez boje“ (LN 25.12.2004)

A na úplný závěr, protože do toho klání jsem podal rovněž svou přihlášku, chci připojit **SVŮJ** a za své kolegy vyznávající filozofii „kolektivní zodpovědnosti“ i **NÁŠ volební program**

- **budeme prosazovat naši filozofii... jako doposud**
- **budeme pracovat... jako doposud**
- **budeme informovat... jako doposud**
- **a budeme se scházet... jako doposud**

vždyť nastává ...

DEN VOLBY...

Doslov aneb Lidé bděte...

Když se rozletěla se ta zpráva „Kubíček píše knihu“ začali mi volat mnozí, co se domnívali, že rovněž patří do fotbalové beletrie.

Sondovali, zda i jejich „hříchy“ z archívu, budou uvedeny na světlo světa.

„Bohužel o Tobě tam tentokrát nic není“ zněla nejčastější odpověď.

Kluci z party co chtějí privatizovat fotbal se neozvali...

Nejraději bych byl, kdyby této knihy nebylo potřeba. Jenže prostor nám nikdo dát nechtěl a letmé ohlédnutí pro zjištění kdo je kdo neuškodí.

Nechť archív zapadá prachem doby a zítřky příští at' nové, lepší příběhy napíší.

To přání je mé závěrečné a Vám vzkazuji jen slovy klasika :

Lidé bděte...

Jack Welch

modla moderního managementu

Jak vybudovat firmu, která obstojí v konkurenci?

„Tím, že na vrchol dosadíte ty, kterým záleží na úspěchu firmy. Musíte začít odshora, protože tito lidé jsou nejkritičtějším faktorem úspěchu nebo neúspěchu. Mají-li motivovat své podřízené, musí být sami odrazem hodnot firmy. Musíte zajistit, že za svou snahu budou odměněni. Jejich přístup zaslouží odměnu, stejně jako každý, komu skutečně záleží na úspěchu, kdo s firmou sdílí její hodnoty.“

„Jestliže máte ve své firmě lidi, kteří dosahují skvělých výsledků, ale nesdílejí filozofii a hodnoty, kterými firma žije, spolehlivě vás to dovede ke katastrofě.“

Poděkování

Dovolte, abych poděkoval těm, bez kterých by tato kniha nikdy nevznikla.

Především panu **Vlastimilu Košťálovi**, jehož tisková konference 24.3.2005 a zejména jeho výroky hanící mou osobu mě posadila ještě týž večer za psací stroj a ponořila do pečlivě vedeného archívu. A když už vznikla kapitola první, přidat ostatní už nebyl problém...

Potom **Jardovi, Honzovi, Lád'ovi, Frantovi, Pavlovi, Standovi, Mojmírovi, Karlovi aj.** bez nichž by neměla obsah.

Své kolegyni **Zdeně Zbořilové** za zvládnutí hektické doby, šibeničního termínu a rychlým prstům, protože moje se zpožďovaly za myšlenkami.

Mým kolegům, protože někdo také musel plnit úkoly.

Panu **Vladimíru Renčínovi a Čestmíru Kučerovi** bez jejichž humoru bych se ztratil v té záplavě vážných témat.

A konečně **své ženě**. Jistě chápete proč.

Jiří Kubíček